

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

58. vuosikerta

14. syyskuuta 2015

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuim

2015/C 302/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuim

2015/C 302/02 Asia C-170/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Düsseldorf – Saksa) – Huawei Technologies Co. Ltd v. ZTE Corp. ja ZTE Deutschland GmbH (Kilpailu — SEUT 102 artikla — Yritys, joka on sellaisen standardin kannalta olennaisen patentin haltija, jonka osalta se on antanut standardointielimelle sitoumuksen lisensoida kolmansille oikeudenmukaisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin eli ns. FRAND-ehdoin ("fair, reasonable and non-discriminatory") — Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö — Loukkauskanteet — Kieltokanne — Kanne, jossa vaaditaan tuotteiden vetämistä pois markkinoilta — Kanne, jossa vaaditaan kirjanpitolietojen toimittamista — Vahingonkorvauskanne — Standardin kannalta olennaisen patentin haltijan velvollisuudet). 2

2015/C 302/03	Yhdistetyt asiat C-544/13 ja C-545/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Stockholms tingsrätt – Ruotsi) – Abcur AB v. Apoteket Farmaci AB sekä Apoteket AB ja Apoteket Farmaci AB (C-545/13) (Ennakkoratkaisupyyntö — Ihmisille tarkoitettut lääkkeet — Direktiivi 2001/83/EY — Soveltamisala — 2 artiklan 1 kohta ja 3 artiklan 1 ja 2 kohta — Lääkkeet, jotka valmistetaan teollisesti tai joiden valmistuksessa käytetään teollista prosessia — Poikkeukset — Yksittäiselle potilaalle kirjoitetun lääkemääräyksen mukaisesti apteekissa valmistettu lääke — Farmakopean ohjeiden mukaan apteekissa valmistettu ja kyseessä olevan apteekin palvelemille potilaille suoraan toimitettavaksi tarkoitettu lääke — Direktiivi 2005/29/EY)	3
2015/C 302/04	Asia C-580/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Coty Germany GmbH v. Stadtparkasse Magdeburg (Ennakkoratkaisupyyntö — Teollis- ja tekijänoikeudet — Direktiivi 2004/48/EY — 8 artiklan 3 kohdan e alakohta — Väärennettyjen tavaroiden myynti — Tiedonsaantioikeus teollis- ja tekijänoikeuden loukkaamista koskevan menettelyn yhteydessä — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa sallitaan se, että luottolaitokset hylkäävät pankkitiliin liittyviä tietoja koskevan tietopyynnön (pankkisalaisuus))	4
2015/C 302/05	Asia C-39/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltung GmbH:n vireille panema asia (Ennakkoratkaisupyyntö — Valtiontuki — SEUT 107 artiklan 1 kohta — Julkisten viranomaisten toteuttama maatalousmaan myynti — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan toimivaltaiset viranomaiset voivat kieltää maatalousmaan myynnin, kun tarjotun hinnan on katsottava olevan ”selvässä epäsuhteessa” markkina-arvoon nähden — Tietylle yritykselle tai tuotannonalalle myönnetty etu — Yksityinen sijoittaja -arviointiperuste — Markkina-arvon määrittäminen)	5
2015/C 302/06	Asia C-88/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2015 – Euroopan komissio v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto (Kumoamiskanne — Asetus (EU) N:o 1289/2013 — 1 artiklan 1 ja 4 alakohta — Asetus (EY) N:o 539/2001 — 1 artiklan 4 kohdan f alakohta — SEUT 290 artikla — Viisumivapauden keskeyttäminen — Alaviitteen lisääminen — Lainsäätämisyhteistyössä hyväksytyn toimen muuttaminen)	5
2015/C 302/07	Asia C-95/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale di Milano – Italia) – Unione nazionale industria conciaria (UNIC) ja Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti, Accessori e Componenti (Unicopel) v. FS Retail, Luna srl ja Gatsby srl (Ennakkoratkaisupyyntö — Tavaroiden vapaa liikkuvuus — SEUT 34 – SEUT 36 artikla — Vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet — Direktiivi 94/11/EY — 3 ja 5 artikla — Kattava yhdenmukaistaminen — Direktiivin 94/11 pakkausmerkintöjä koskevien säännösten mukaisten jalkineiden kaupan pitämisen rajoittamisen kieltö — Kansallinen lainsäädäntö, jossa vaaditaan alkuperämaan ilmoittamista ulkomailla jalostettujen tuotteiden merkinnöissä, jos tuotteessa käytetään italiantielistä ilmaisua ”pelle” — Vapaaseen liikkeeseen luovutettut tavarat)	6
2015/C 302/08	Yhdistetyt asiat C-108/14 ja C-109/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesfinanzhof – Saksa) – Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG v. Finanzamt Nordenham (C-108/14) ja Finanzamt Hamburg-Mitte v. Marenave Schiffahrts AG (C-109/14) (Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Kuudes direktiivi 77/388/EY — 17 artikla — Vähennysoikeus — Osittainen vähennys — Holding-yhtiöiden tytäryhtiöihinsä sijoittaman pääoman hankinnasta maksama arvonlisävero — Tytäryhtiöille suoritettut palvelut — Tytäryhtiöt, jotka ovat yhtiömuodoltaan henkilöyhtiöitä — 4 artikla — Sellaisen henkilöryhmä muodostuminen, joita voidaan pitää yhtenä verovelvollisena — Edellytykset — Alisteisen suhteen välttämättömyys — Välitön oikeusvaikutus)	7

2015/C 302/09	Asia C-172/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Înalta Curte de Casație și Justiție – Romania) – ING Pensii – Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA v. Consiliul Concurenței (Ennakkoratkaisupyyntö — Kartellit tai muut yhteisjärjestelyt — Menettelytavat asiakkaiden jakamiseksi yksityisten eläkerahastojen markkinoilla — SEUT 101 artiklassa tarkoitetun kilpailunrajoituksen olemassaolo — Vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan).	8
2015/C 302/10	Asia C-184/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – A v. B (Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Toimivalta elatusvelvoitteita koskevilla asioissa — Asetus (EY) N:o 4/2009 — 3 artiklan c ja d alakohta — Alaikäisille lapsille maksettavaa elatusapua koskeva vaatimus, joka on esitetty muussa kuin kyseisten lasten asuinpaikan jäsenvaltiossa vanhempien välistä asumuseroa koskevan oikeudenkäynnin aikana).	8
2015/C 302/11	Asia C-218/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Ireland – Irlanti) – Kuldip Singh, Denzel Njume ja Khaled Aly v. Minister for Justice and Equality (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2004/38/EY — 13 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta — Unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskeluoikeus — Unionin kansalaisen ja kolmannen maan kansalaisen välinen avioliitto — Kolmannen maan kansalaisen oleskeluoikeuden säilyminen unionin kansalaisen vastaanottavasta jäsenvaltiosta poistumisen ja tätä seuranneen avioeron jälkeen — 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Riittävät varat — Puolison, joka on kolmannen maan kansalainen, varojen huomioon ottaminen — Kolmannen maan kansalaisten oikeus työskennellä vastaanottavassa jäsenvaltiossa riittävien varojen hankkimiseen osallistumiseksi).	9
2015/C 302/12	Asia C-222/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Symvoulio tis Epikrateias – Kreikka) – Konstantinos Maïstrellis v. Ypourgos Dikaiosynis, Diafaneias kai Anthropinon Dikaiomaton (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 96/34/EY — Vanhempainloma koskeva puitesopimus — 2 lausekkeen 1 kohta — Yksilöllinen oikeus vanhempainlomaan lapsen syntymän vuoksi — Kansallinen säännöstö, jossa oikeus tällaiseen lomaan evätään virkamieheltä, jonka aviovaimo ei työskentele — Direktiivi 2006/54/EY — Miesten ja naisten yhdenvertainen kohtelu työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa — 2 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 14 artiklan 1 kohdan c alakohta — Työsuhteen ehdot — Välitön syrjintä).	10
2015/C 302/13	Asia C-255/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Unkari) – Robert Michal Chmielewski v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EY) N:o 1889/2005 — Unionin alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonta — 3 ja 9 artikla — Tiedonantovelvollisuus — Rikkominen — Seuraamukset — Oikeasuhteisuus)	10
2015/C 302/14	Asia C-379/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Gerechtshof Den Haag – Alankomaat) – TOP Logistics BV, Van Caem International BV, Bacardi Co. Ltd ja Bacardi International Ltd v. Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd, TOP Logistics BV ja Van Caem International BV (Ennakkoratkaisupyyntö — Tavaramerkit — Direktiivi 89/104/ETY — 5 artikla — Tavaramerkillä varustetut tuotteet, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen ja asetettu väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmään ilman tavaramerkin haltijan suostumusta — Tavaramerkin haltijan oikeus kieltää tähän järjestelmään asettaminen — Elinkeinotoiminnassa käyttämisen käsite)	11

2015/C 302/15	Asia C-237/15 PPU: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Ireland – Irlanti) – Minister for Justice and Equality v. Francis Lanigan (Ennakkoratkaisupyyntö — Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 6 artikla — Oikeus vapauteen ja turvallisuuteen — Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Puitepäätös 2002/584/YOS — Eurooppalainen pidätysmääräys — Velvollisuus panna täytäntöön eurooppalainen pidätysmääräys — 12 artikla — Etsityn henkilön pitäminen säilössä — 15 artikla — Luovuttamispäätös — 17 artikla — Täytäntöönpanoa koskevan päätöksen määräajat ja menettelyt — Määräaikojen ylittämisen seuraukset)	12
2015/C 302/16	Asia C-103/15 P: Valitus, jonka Internationaler Hilfsfonds e.V. on tehnyt 3.3.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-482/12, Internationaler Hilfsfonds v. komissio, 9.1.2015 antamasta määräyksestä.	12
2015/C 302/17	Asia C-240/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 22.5.2015 – Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni v. Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT ym.	13
2015/C 302/18	Asia C-256/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) on esittänyt 1.6.2015 – Drago Nemec v. Slovenian tasavalta	14
2015/C 302/19	Asia C-285/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 11.6.2015 – Beca Engineering Srl v. Ministero dell’Interno	15
2015/C 302/20	Asia C-287/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 12.6.2015 – Società LIS Srl ja Società Cerutti Lorenzo Srl v. Abbanoa SpA	15
2015/C 302/21	Asia C-293/15 P: Valitus, jonka Slovenská pošta a.s. on tehnyt 15.6.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-556/08, Slovenská pošta v. komissio, 25.3.2015 antamasta tuomiosta	16
2015/C 302/22	Asia C-295/15: Valitus, jonka Matratzen Concord GmbH on tehnyt 12.6.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-258/13, Matratzen Concord v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 16.4.2015 annetusta tuomiosta	17
2015/C 302/23	Asia C-304/15: Kanne 19.6.2015 – Euroopan komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta	18
2015/C 302/24	Asia C-312/15 P: Valitus, jonka SolarWorld AG on tehnyt 24.6.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-393/13, SolarWorld AG v. Euroopan komissio, 14.4.2015 antamasta tuomiosta	19
2015/C 302/25	Asia C-330/15 P: Valitus, jonka Johannes Tomana ym. ovat tehneet 3.7.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-190/12, Johannes Tomana v. Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio, 22.4.2015 antamasta tuomiosta.	20
2015/C 302/26	Asia C-333/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 6.7.2015 – María Pilar Planes Bresco v. Comunidad Autónoma de Aragón.	21

2015/C 302/27	Asia C-334/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 6.7.2015 – María Pilar Planes Bresco v. Comunidad Autónoma de Aragón	21
2015/C 302/28	Asia C-346/15 P: Valitus, jonka Steinbeck GmbH on tehnyt 9.7.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) yhdistetyissä asioissa T-707/13 ja T-709/13, Steinbeck GmbH v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto, 30.4.2015 antamasta tuomiosta	22
2015/C 302/29	Asia C-349/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Provincial de Castellón (Espanja) on esittänyt 10.7.2015 – Banco Popular Español S.A. v. Elena Lucaciu ja Cristian Laurentiu Lucaciu	23
2015/C 302/30	Asia C-353/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte di Appello di Bari (Italia) on esittänyt 13.7.2015 – Leonmobili S.r.l. ja Gennaro Leone v. Homag Holzbearbeitungssysteme GmbH ym.	24
2015/C 302/31	Asia C-354/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal da Relação de Évora (Portugali) on esittänyt 13.7.2015 – Andrew Marcus Henderson v. Novo Banco SA.	24
2015/C 302/32	Asia C-356/15: Kanne 13.7.2015 – Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta	25
2015/C 302/33	Asia C-381/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Provincial de Zamora (Espanja) on esittänyt 17.7.2015 – Javier Ángel Rodríguez Sánchez v. Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U. (Banco CEISS)	26
2015/C 302/34	Asia C-392/15: Kanne 20.7.2015 – Euroopan komissio v. Unkari.	26
2015/C 302/35	Asia C-401/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative (Luxemburg) on esittänyt 24.7.2015 – Noémie Depesme ja Saïd Kerrou v. Ministre de l’enseignement supérieur et de la recherche	27
2015/C 302/36	Asia C-402/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative (Luxemburg) on esittänyt 24.7.2015 – Adrien Kauffmann v. Ministre de l’Enseignement supérieur et de la recherche.	28
2015/C 302/37	Asia C-403/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative (Luxemburg) on esittänyt 24.7.2015 – Maxime Lefort v. Ministre de l’Enseignement supérieur et de la recherche	28

Unionin yleinen tuomioistuin

2015/C 302/38	Asia T-45/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – GEA Group v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Lämpöstabilisaattorien ESBO/esterit eurooppalaiset markkinat — Päätös, jossa todetaan EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkominen — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Sakot — Rikkomisesta vastuuseen joutuminen — Pääomaomistukseen perustuva olettama — Kilpailusääntöjen rikkomisen kesto ja näyttö rikkomisesta — Vanhentuminen — Hallinnollisen menettelyn kesto — Kohtuullinen aika — Puolustautumisoikeudet).	30
---------------	---	----

2015/C 302/39	Asia T-47/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Akzo Nobel ym. v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Lämpöstabilisaattorien Euroopan markkinat — Päätös, jolla todetaan kaksi EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomista — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Rikkomisten kesto — Vanhentuminen — Hallinnollisen menettelyn kesto — Käsittelyaikojen kohtuullisuus — Puolustautumisoikeudet — Rikkomisten syyksilukeminen — Tytäryhtiöiden, yhteenliittymän, joka ei ole erillinen oikeussubjekti, ja tytäryhtiön toteuttamat kilpailusääntöjen rikkomiset — Sakkojen määrän laskeminen)	30
2015/C 302/40	Asia T-189/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – GEA Group v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Lämpöstabilisaattorien Euroopan markkinat — Päätös, jolla todetaan EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkominen — Tytäryhtiöiden toteuttama kilpailusääntöjen rikkominen — Sakot — Tytäryhtiöiden ja emoyhtiön yhteisvastuu — Kymmenen prosentin enimmäismäärän ylittyminen yhden tytäryhtiön osalta — Päätöksen tekeminen uudelleen — Sakon määrän alentaminen mainitun tytäryhtiön osalta — Sakon alennettua määrää koskevan maksuvelvollisuuden kohdistaminen toiseen tytäryhtiöön ja emoyhtiöön — Puolustautumisoikeudet — Oikeus tulla kuulluksi — Oikeus tutustua asiakirjoihin).	31
2015/C 302/41	Asiat T-389/10 ja T-419/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – SLM ja Ori Martin v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen — Yhtenä kokonaisuutena pidettävä, monitahoinen ja jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen — Vanhentuminen — Sakkojen määrän laskennasta annetut vuoden 2006 suuntaviivat — Se, että emoyhtiön katsotaan olevan vastuussa kilpailusääntöjen rikkomisesta — Oikeasuhteisuus — Rangaistusten ja seuraamusten yksilöllisyyden periaate — Täysi harkintavalta).	32
2015/C 302/42	Asia T-391/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Nedri Spanstaal v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Kiintiöiden ja hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen — Enimmäismäärä, joka on kymmenen prosenttia liikevaihdosta — Merkityksellinen liikevaihto — Yhteistyö hallinnollisessa menettelyssä — Sakkojen määrän laskennasta annetut vuoden 2006 suuntaviivat).	33
2015/C 302/43	Asia T-393/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Westfälische Drahtindustrie ym. v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Monitahoinen kilpailusääntöjen rikkominen — Yhtenä kokonaisuutena pidettävä jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen — Irtisanoutuminen — Rikkomisen vakavuus — Lieventävät seikat — Yhdenvertainen kohtelu — Rangaistusten ja seuraamusten yksilöllisyyden periaate — Maksukyvyyn arviointi — Komission vuoden 2002 yhteistyötiedonanto — Sakkojen määrän laskennasta annetut vuoden 2006 suuntaviivat — Täysi harkintavalta).	34
2015/C 302/44	Asia T-398/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Fapricela v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen — Yhteistyö hallinnollisessa menettelyssä)	35
2015/C 302/45	Asia T-406/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Emesa-Trefilería ja Industrias Galycas v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen — Yhteistyö hallinnollisessa menettelyssä — Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 139 artiklan a alakohta).	36

2015/C 302/46	Asiat T-413/10 ja T-414/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Socitrel v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen — Yhteistyö hallinnollisessa menettelyssä — Sakkojen määrän laskennasta annetut vuoden 2006 suuntaviivat — Kohtuullinen aika)	37
2015/C 302/47	Asia T-418/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – voestalpine ja voestalpine Wire Rod Austria v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Yhtenä kokonaisuutena pidettävä, monitahoinen ja jatkettu rikkominen — Edustussopimus — Kysymys siitä, voidaanko päämiehen katsoa olevan vastuussa myyntiedustajan kilpailusääntöjen vastaisesta käyttäytymisestä — Päämies ei ollut tietoinen myyntiedustajan kilpailusääntöjen vastaisesta käyttäytymisestä — Osallistuminen rikkomisen osatekijään ja tietoisuus kokonaisuunnitelmasta — Sakkojen määrän laskennasta annetut vuoden 2006 suuntaviivat — Suhteellisuus — Rangaistusten ja seuraamusten yksilöllisyyden periaate — Täysi harkintavalta).	39
2015/C 302/48	Asia T-422/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Trafilerie Meridionali v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen — Yhtenä kokonaisuutena pidettävä, monitahoinen ja jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen — Oikeasuhteisuus — Rangaistusten ja seuraamusten yksilöllisyyden periaate — Täysi harkintavalta)	38
2015/C 302/49	Asia T-423/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Redaelli Tecna v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen — Yhteistyö hallinnollisessa menettelyssä — Kohtuullinen kesto)	39
2015/C 302/50	Asia T-436/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – HIT Groep v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen — Säännöt, jotka koskevat sitä, voidaanko emoyhtiön katsoa olevan vastuussa tytäryhtiönsä kilpailusääntöjen vastaisesta käyttäytymisestä — Olettama, jonka mukaan emoyhtiö käyttää tosiasiallisesti ratkaisevaa vaikutusvaltaa tytäryhtiössä — Kohtuullinen kesto)	40
2015/C 302/51	Asia T-485/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Akzo Nobel ja Akcros Chemicals v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Lämpöstabilisaattorien Euroopan markkinat — Päätös, jolla todetaan EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkominen — Yhteisen tytäryhtiön toteuttama kilpailusääntöjen rikkominen — Sakot — Tytäryhtiön ja emoyhtiöiden yhteisvastuu — Toiseen emoyhtiöön sovellettava kymmenen vuoden vanhentumisaika — Päätöksen tekeminen uudelleen — Sakon määrän alentaminen toisen emoyhtiön osalta — Sakon alennettua määrää koskevan maksuvelvollisuuden kohdistaminen tytäryhtiöön ja toiseen emoyhtiöön — Puolustautumisoikeudet)	40
2015/C 302/52	Asia T-323/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Knauf Insulation Technology v. SMHV – Saint Gobain Cristalería (ECOSE) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Euroopan yhteisön nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Sanamerkki ECOSE — Aikaisempi kansallinen sanamerkki ECOSEC FACHADAS — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	41

2015/C 302/53	Asia T-324/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Knauf Insulation Technology v. SMHV – Saint Gobain Cristalería (ECOSE TECHNOLOGY) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Euroopan yhteisön nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Kuviomerkki ECOSE TECHNOLOGY — Aikaisempi kansallinen sanamerkki ECOSEC FACHADAS — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaanusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	42
2015/C 302/54	Asia T-462/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Pilkington Group v. komissio (Kilpailu — Hallinnollinen menettely — Autonlasin eurooppalaiset markkinat — EY 81 artiklan rikkomisen toteavan päätöksen julkaisu — Liikesalaisuuden piiriin väitetysti kuuluvien tietojen luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön epääminen — Perusteluvollisuus — Luottamuksellisuus — Liikesalaisuus — Luottamuksensuoja)	42
2015/C 302/55	Asia T-465/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – AGC Glass Europe ym. v. komissio (Kilpailu — Hallinnollinen menettely — Autonlasin eurooppalaiset markkinat — EY 81 artiklan rikkomisen toteavan päätöksen julkaisu — Tietojen, jotka komissio aikoo julkaista, luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön epääminen — Perusteluvollisuus — Luottamuksellisuus — Liikesalaisuus — Sakoista vapauttamista ja sakkojen lieventämistä koskeva ohjelma — Luottamuksensuoja — Yhdenvertainen kohtelu)	43
2015/C 302/56	Asia T-24/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Cactus v. SMHV – Del Rio Rodríguez (CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki CACTUS ja aikaisempi yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki Cactus — Aikaisemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 42 artiklan 2 kohta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 76 artiklan 1 ja 2 kohta)	44
2015/C 302/57	Asia T-115/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Dennekamp v. parlamentti (Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, jotka koskevat tiettyjen Euroopan parlamentin jäsenten kuulumista lisäeläkejärjestelmään — Kieltäytyminen asiakirjojen luovuttamisesta — Yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suoja koskeva poikkeus — Asetuksen (EY) N:o 45/2001 8 artiklan b alakohta — Henkilötietojen siirtäminen — Edellytykset, jotka koskevat tietojen siirtämisen tarpeellisuutta ja vaaraa rekisteröidyn oikeutettujen etujen vaarantumisesta)	45
2015/C 302/58	Asia T-215/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Deutsche Rockwool Mineralwoll v. SMHV – Recticel (λ) (Yhteisön tavaramerkki — Menettämismenettely — Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki λ — Tosiasiallinen käyttö — Käyttö osana yhdistelmämerkkiä — Todisteet käyttämisestä — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artikla ja 51 artiklan 1 kohta)	46
2015/C 302/59	Asia T-314/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Portugali v. komissio (Koheesiorahasto — Madeiran itsehallintoalueen satamainfrastruktuurin kehittäminen (Caniçalin satama) — Taloudellisen tuen alentaminen — Päätöksen tekemisen määräajan noudattamatta jättäminen — Olennaisten menettelymääräysten rikkominen)	46
2015/C 302/60	Asia T-333/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Westermann Lernspielverlag v. SMHV – Diset (bambinoLÜK) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin bambinoLÜK rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki BAMBINO — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaanusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	47

2015/C 302/61	Asia T-337/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – CSF v. komissio (Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivi 2006/42/EY — Koneet, joissa on CE-merkintä — Olennaiset turvallisuusvaatimukset — Ihmisille aiheutuvat turvallisuusriskit — Suojalauseke — Komission päätös, jossa todetaan perustelluksi markkinoille saattamisen kieltämistä koskeva kansallinen toimenpide — Suojalausekkeen täytäntöönpanoa koskevat edellytykset — Ilmeinen arviointivirhe — Yhdenvertainen kohtelu)	48
2015/C 302/62	Asia T-398/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – TVR Automotive v. SMHV – TVR Italia (TVR ITALIA) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin TVR ITALIA rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansalliset ja yhteisön tavaramerkeiksi rekisteröidyt sanamerkit TVR — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Menettämismenettely — Aikaisemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttäminen — Asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohta — Asetuksen N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohta)	48
2015/C 302/63	Asia T-561/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Espanja v. komissio (EMOTR — Tukiosasto — Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Galician alueen maaseudun kehittämisohjelma (2007–2013) — Maaseudun kehittämisen tukitoimenpiteet — Luonnonhaittakorvaukset — Espanjalle aiheutuneet menot — Paikan päällä suoritettavat tarkastukset — Velvollisuus laskea eläimet — Asetuksen (EY) N:o 1975/2006 10 artiklan 2 ja 4 kohta ja 14 artiklan 2 kohta — Asetuksen (EY) N:o 796/2004 35 artiklan 1 kohta — Yksipuolinen tuomio)	49
2015/C 302/64	Asia T-611/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Australian Gold v. SMHV – Effect Management & Holding (HOT) (Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Euroopan yhteisön nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Kuviomerkki HOT — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuuden puuttuminen — Erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan toinen virke — Liitännäisvalitus valituslautakunnassa — Asetuksen (EY) N:o 216/96 8 artiklan 3 kohta — Liitännäisvalitus unionin yleisessä tuomioistuimessa — 2.5.1991 annetun työjärjestyksen 134 artiklan 3 kohta)	50
2015/C 302/65	Asia T-55/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.7.2015 – Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen v. SMHV (Lembergerland) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin Lembergerland rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Maantieteellisen merkinnän sisältävä viinin tavaramerkki — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan j alakohta)	51
2015/C 302/66	Asia T-352/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – The Smiley Company v. SMHV – The Swatch Group Management Services (HAPPY TIME) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin HAPPY TIME rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansainvälinen sanamerkki HAPPY HOURS — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	51
2015/C 302/67	Asia T-457/14 P: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Rouffaud v. EUH (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Sopimussuhteinen toimihenkilö — Sopimuksen uudelleenmäärittely — Kanteen ja valituksen vastaavuutta koskeva sääntö — Virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 91 artiklan 2 kohta)	52
2015/C 302/68	Asia T-631/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.7.2015 – Roland v. SMHV – Louboutin (punaisen värin sävy kengänpohjassa) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Yhteisön tavaramerkkiä, joka muodostuu punaisen värin sävystä kengänpohjassa, koskeva hakemus — Aikaisempi kansainvälinen kuviomerkki my SHOES — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	53

2015/C 302/69	Asia T-259/15 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 15.6.2015 – Close ja Cegelec v. parlamentti (Välitoimet — Julkiset rakennusurakat — Tarjouspyyntömenettely — Energiakeskuksen rakentaminen — Tarjoajan tarjouksen hylkääminen ja päätös sopimuksen tekemisestä toisen tarjoajan kanssa — Täytäntöönpanon lykkäyspyyntö — Kiireellisyys puuttuminen)	53
2015/C 302/70	Asia T-245/15: Kanne 15.5.2015 – Klymenko v. neuvosto	54
2015/C 302/71	Asia T-284/15: Kanne 1.6.2015 – AlzChem v. komissio	55
2015/C 302/72	Asia T-285/15: Kanne 29.5.2015 – Syria Steel ja Al Buroj Trading v. neuvosto.	56
2015/C 302/73	Asia T-286/15: Kanne 28.5.2015 – KF v. EUSK.	57
2015/C 302/74	Asia T-294/15: Kanne 5.6.2015 – Arcelor Mittal Ruhrort v. komissio	59
2015/C 302/75	Asia T-319/15: Kanne 23.6.2015 – Deutsche Edelstahlwerke v. komissio	60
2015/C 302/76	Asia T-345/15: Kanne 30.6.2015 – Modas Cristal v. SMHV – Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama (KRISTAL).	61
2015/C 302/77	Asia T-346/15: Kanne 18.6.2015 – Bank Tejarat v. neuvosto	62
2015/C 302/78	Asia T-364/15: Kanne 4.7.2015 – ADR Center v. komissio	63
2015/C 302/79	Asia T-368/15: Kanne 10.7.2015 – Alcimos Consulting v. EKP	64
2015/C 302/80	Asia T-374/15: Kanne 9.7.2015 – VM Vermögnés-Management v. SMHV – DAT Vermögnésmanagement (Vermögnésmanufaktur).	64
2015/C 302/81	Asia T-385/15: Kanne 15.7.2015 – Loops v. SMHV (hammasharjan muoto).	65
2015/C 302/82	Asia T-391/15: Kanne 17.7.2015 – Aldi v. SMHV – Società Cooperativa Agricola Cantina Sociale Tollo (ALDIANO).	66
2015/C 302/83	Asia T-394/15: Kanne 17.7.2015 – KPN v. komissio	67
2015/C 302/84	Asia T-396/15: Kanne 22.7.2015 – Herm. Sprenger v. SMHV – web2get (lenkkijalustimen muoto)	67
2015/C 302/85	Asia T-397/15: Kanne 17.7.2015 – PAL-Bullermann v. SMHV – Symaga (PAL)	68
Virkamiestuomioistuin		
2015/C 302/86	Asia F-101/15: Kanne 9.7.2015 – ZZ v. EUH	70
2015/C 302/87	Asia F-102/15: Kanne 9.7.2015 – ZZ v. ETSK.	70
2015/C 302/88	Asia F-104/15: Kanne 17.7.2015 – ZZ v. komissio	71

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2015/C 302/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 294, 7.9.2015.

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 279, 24.8.2015.

EUVL C 270, 17.8.2015.

EUVL C 262, 10.8.2015.

EUVL C 254, 3.8.2015.

EUVL C 245, 27.7.2015.

EUVL C 236, 20.7.2015.

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Düsseldorf – Saksa) – Huawei Technologies Co. Ltd v. ZTE Corp. ja ZTE Deutschland GmbH

(Asia C-170/13) ⁽¹⁾

(Kilpailu — SEUT 102 artikla — Yritys, joka on sellaisen standardin kannalta olennaisen patentin haltija, jonka osalta se on antanut standardointielimelle sitoumuksen lisensoida kolmansille oikeudenmukaisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin eli ns. FRAND-ehdoin ("fair, reasonable and non-discriminatory") — Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö — Loukkaukanteet — Kieltokanne — Kanne, jossa vaaditaan tuotteiden vetämistä pois markkinoilta — Kanne, jossa vaaditaan kirjanpito tietojen toimittamista — Vahingonkorvauskanne — Standardin kannalta olennaisen patentin haltijan velvollisuudet)

(2015/C 302/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Huawei Technologies Co. Ltd

Vastaajat: ZTE Corp. ja ZTE Deutschland GmbH

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 102 artiklaa on tulkittava siten, että standardointielimen laatimalle standardille olennaisen patentin haltija, joka on antanut tälle standardointielimelle peruuttamattoman sitoumuksen antaa kolmansille lisensoija oikeudenmukaisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin eli ns. FRAND-ehdoin ("fair, reasonable and non-discriminatory"), ei käytä tässä artiklassa tarkoitetulla tavalla väärin määräävää markkina-asemaansa nostamallaan loukkaukanteen, jossa se vaatii patenttinsa loukkaamisen lopettamista tai sellaisten tuotteiden vetämistä pois markkinoilta, joiden valmistuksessa on käytetty tätä patenttia, silloin kun

— yhtäältä kyseinen oikeudenhaltija on ennen mainitun kanteen nostamista varoittanut väitettyä oikeudenloukkaajaa siitä oikeudenloukkauksesta, josta sitä moititaan, ja maininnut tässä loukatun essentiaalipatentin ja tavan, jolla sitä on loukattu, ja toisaalta sen jälkeen, kun väitetty oikeudenloukkaaja on ilmoittanut tahtonsa lisenssisopimuksen tekemiseen FRAND-ehdoin, toimittanut tälle oikeudenloukkaajalle konkreettisen, kirjallisen lisenssitarjouksen tällaisin ehdoin ja ilmoittanut erityisesti lisenssimaksun ja sen laskentatapaa koskevat säännöt; ja

- oikeudenloukkaaja, joka jatkaa kyseisen patentin loukkaamista, ei vastaa huolellisuutta noudattaen tähän tarjoukseen alalla tunnustettujen kaupallisten käytäntöjen mukaisesti ja vilpittömässä mielessä, mikä on määritettävä objektiivisten seikkojen perusteella ja mikä merkitsee muun muassa sitä, että oikeudenloukkaaja toimii viivyttämättä.
- 2) SEUT 102 artiklaa on tulkittava siten, ettei siinä pääasian olosuhteiden kaltaisissa olosuhteissa kielletä sitä, että määrävässä markkina-asemassa oleva yritys, joka on sellaisen standardointielimen laatimalle standardille olennaisen patentin haltija, jonka osalta tämä yritys on antanut standardointielimelle sitoumuksen lisensoida FRAND-ehdoin, nostaa essentiaalipatenttinsa väitettyä loukkaajaa vastaan loukkaukanteen, jossa se vaatii tämän essentiaalipatentin käyttöä merkitseviin menneisiin tekoihin liittyvien kirjanpito tietojen toimittamista tai vahingonkorvauksen määräämistä näiden tekojen perusteella.

(¹) EUVL C 215, 27.7.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Stockholms tingsrätt – Ruotsi) – Abcur AB v. Apoteket Farmaci AB sekä Apoteket AB ja Apoteket Farmaci AB (C-545/13)

(Yhdistetyt asiat C-544/13 ja C-545/13) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — Direktiivi 2001/83/EY — Soveltamisala — 2 artiklan 1 kohta ja 3 artiklan 1 ja 2 kohta — Lääkkeet, jotka valmistetaan teollisesti tai joiden valmistuksessa käytetään teollista prosessia — Poikkeukset — Yksittäiselle potilaalle kirjoitetun lääkemääräyksen mukaisesti apteekissa valmistettu lääke — Farmakopean ohjeiden mukaan apteekissa valmistettu ja kyseessä olevan apteekin palvelemille potilaille suoraan toimitettavaksi tarkoitettu lääke — Direktiivi 2005/29/EY)

(2015/C 302/03)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Stockholms tingsrätt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Abcur AB

Vastaajat: Apoteket Farmaci AB(C-544/13) sekä Apoteket AB ja Apoteket Farmaci AB (C-545/13)

Tuomiolauselma

- 1) Pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset ihmisille tarkoitetut ja lääkemääräystä edellyttävät lääkkeet, joilla ei ole jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten myöntämää tai ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 mukaista myyntilupaa, kuuluvat ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 31.3.2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/27/EY, soveltamisalaa sen 2 artiklan 1 kohdan nojalla, jos ne on valmistettu teollisesti tai niiden valmistuksessa on käytetty teollista prosessia. Näihin lääkkeisiin ei voida soveltaa direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna, 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua poikkeusta, ellei niitä ole valmistettu ennen niiden valmistusta kirjoitetun lääkemääräyksen mukaisesti ja ellei niitä ole erikseen valmistettu etukäteen yksilöidylle potilaalle. Mainittuihin lääkkeisiin ei voida soveltaa direktiivin 2001/83, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2004/27, 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua poikkeusta, ellei niitä ole tarkoitettu toimitettavaksi suoraan potilaille näitä palvelevasta ja lääkkeet valmistaneesta apteekista. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida, täytyvätkö näiden säännösten soveltamisedellytykset käsiteltävissä pääasioissa.

- 2) Siinäkin tapauksessa, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset ihmisille tarkoitetut lääkkeet kuuluisivat direktiivin 2001/83, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2004/27, soveltamisalaan, näitä lääkkeitä koskevat pääasiassa väitetyn kaltaiset markkinointimenettelyt voivat kuulua myös sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY soveltamisalaan, edellyttäen että tämän direktiivin soveltamisedellytykset täyttyvät.

(¹) EUVL C 15, 18.1.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Coty Germany GmbH v. Stadtsparkasse Magdeburg

(Asia C-580/13) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Teollis- ja tekijänoikeudet — Direktiivi 2004/48/EY — 8 artiklan 3 kohdan e alakohta — Väärennettyjen tavaroiden myynti — Tiedonsaantioikeus teollis- ja tekijänoikeuden loukkaamista koskevan menettelyn yhteydessä — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa sallitaan se, että luottolaitokset hylkäävät pankkitiliin liittyviä tietoja koskevan tietopyynnön (pankkisalaisuus))

(2015/C 302/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Coty Germany GmbH

Vastaaja: Stadtsparkasse Magdeburg

Tuomiolauselma

Teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 8 artiklan 3 kohdan e alakohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jolla luottolaitokselle annetaan rajoittamaton ja ehdoton oikeus kieltäytyä pankkisalaisuuteen vedoten antamasta mainitun direktiivin 8 artiklan 1 kohdan c alakohdan perusteella vaadittuja tietoja tilinhaltijan nimestä ja osoitteesta.

(¹) EUVL C 31, 1.2.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH:n vireille panema asia

(Asia C-39/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Valtiontuki — SEUT 107 artiklan 1 kohta — Julkisten viranomaisten toteuttama maatalousmaan myynti — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan toimivaltaiset viranomaiset voivat kieltää maatalousmaan myynnin, kun tarjotun hinnan on katsottava olevan ”selvässä epäsuhteessa” markkina-arvoon nähden — Tietyille yritykselle tai tuotannonalalle myönnetty etu — Yksityinen sijoittaja -arviointiperuste — Markkina-arvon määrittäminen)

(2015/C 302/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

Muut osapuolet: Thomas Erbs, Ursula Erbs ja Landkreis Jerichower Land

Tuomiolauselma

SEUT 107 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan oikeussäännön kaltaista kansallista oikeussääntöä, jossa maatalousyritysten etujen turvaamiseksi kielletään valtion laitosta myymästä maatalousmaata julkisessa tarjouspyyntömenettelyssä eniten tarjoavalle, jos toimivaltainen paikallinen viranomainen katsoo, että tämän tarjoajan tarjous on selvässä epäsuhteessa arvioituun maa-alueen arvoon, ei voida luonnehtia valtiontueksi, sikäli kuin sen soveltamisella voidaan päästä hintaan, joka on mahdollisimman lähellä kyseisen maatalousmaan markkina-arvoa, mikä kansallisen tuomioistuimen on tutkittava.

⁽¹⁾ EUVL C 102, 7.4.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2015 – Euroopan komissio v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-88/14) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Asetus (EU) N:o 1289/2013 — 1 artiklan 1 ja 4 alakohta — Asetus (EY) N:o 539/2001 — 1 artiklan 4 kohdan f alakohta — SEUT 290 artikla — Viisumivapauden keskeyttäminen — Alaviitteen lisääminen — Lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyn toimen muuttaminen)

(2015/C 302/06)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Smulders, B. Martenczuk ja G. Wils)

Vastaajat: Euroopan parlamentti (asiamiehet: L. Visaggio, A. Troupiotis ja A. Pospíšilová Padowska) ja

Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: K. Pleśniak ja K. Michoel)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Tšekin tasavalta (asiamiehet: M. Smolek, D. Hadroušek ja J. Škeřík)

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Tšekin tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 135, 5.5.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale di Milano – Italia) – Unione nazionale industria conciaria (UNIC) ja Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti, Accessori e Componenti (Unicopel) v. FS Retail, Luna srl ja Gatsby srl

(Asia C-95/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tavaroiden vapaa liikkuvuus — SEUT 34 – SEUT 36 artikla — Vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet — Direktiivi 94/11/EY — 3 ja 5 artikla — Kattava yhdenmukaistaminen — Direktiivin 94/11 pakkausmerkintöjä koskevien säännösten mukaisten jalkineiden kaupan pitämisen rajoittamisen kieltä — Kansallinen lainsäädäntö, jossa vaaditaan alkuperämaan ilmoittamista ulkomailla jalostettujen tuotteiden merkinnöissä, jos tuotteessa käytetään italiankielisiä ilmaisuja ”pelle” — Vapaaseen liikkeeseen luovutetut tavarat)

(2015/C 302/07)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Milano

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Unione nazionale industria conciaria (UNIC) ja Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti, Accessori e Componenti (Unicopel)

Vastaajat: FS Retail, Luna srl ja Gatsby srl

Tuomiolauselma

Kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen jalkineiden pääasiallisissa ainesosissa käytettäviä materiaaleja koskevia merkintöjä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 23.3.1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/11/EY 3 ja 5 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa kielletään muun muassa muista jäsenvaltioista tai kolmansista maista peräisin olevien jalkineiden nahkaisten osien kaupan pitäminen – jälkimmäisessä tapauksessa niitä on jo pidetty kaupan toisessa jäsenvaltiossa tai asianomaisessa jäsenvaltiossa –, jollei näissä tuotteissa ole merkintää niiden alkuperämaasta.

⁽¹⁾ EUVL C 245, 28.7.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesfinanzhof – Saksa) – Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG v. Finanzamt Nordenham (C-108/14) ja Finanzamt Hamburg-Mitte v. Marenave Schiffahrts AG (C-109/14)

(Yhdistetyt asiat C-108/14 ja C-109/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Kuudes direktiivi 77/388/ETY — 17 artikla — Vähennysoikeus — Osittainen vähennys — Holding-yhtiöiden tytäryhtiöihinsä sijoittaman pääoman hankinnasta maksama arvonlisävero — Tytäryhtiöille suoritettut palvelut — Tytäryhtiöt, jotka ovat yhtiömuodoltaan henkilöyhtiöitä — 4 artikla — Sellaisen henkilöryhmä muodostuminen, joita voidaan pitää yhtenä verovelvollisena — Edellytykset — Alisteisen suhteen välttämättömyys — Välitön oikeusvaikutus)

(2015/C 302/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG (C-108/14) ja Finanzamt Hamburg-Mitte (C-109/14)

Vastaaja: Finanzamt Nordenham (C-108/14) ja Marenave Schiffahrts AG (C-109/14)

Tuomiolauselmä

- 1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 24.7.2006 annetulla neuvoston direktiivillä 2006/69/EY, 17 artiklan 2 ja 5 kohtaa on tulkittava niin, että

— holding-yhtiölle, joka osallistuu tytäryhtiöidensä hallintaan ja joka harjoittaa tähän liittyvää taloudellista toimintaa, tytäryhtiöiden osuuksien hankinnasta aiheutuneiden kulujen on katsottava olevan osa kyseisen yhtiön yleiskustannuksia, jolloin näistä kuluista maksetun arvonlisäveron on lähtökohtaisesti katsottava olevan täysimääräisesti vähennyskelpoisen, ellei tiettyjä myöhemmässä vaihdannan vaiheessa suoritettuja liiketoimia ole kuudennen direktiivin mukaan vapautettu arvonlisäverosta, missä tapauksessa vähennysoikeus on olemassa vain mainitun direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/69, 17 artiklan 5 kohdassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaan

— holding-yhtiölle, joka osallistuu vain joidenkin tytäryhtiöidensä hallintaan ja joka sitä vastoin ei harjoita muihin tytäryhtiöihinsä liittyvää taloudellista toimintaa, tytäryhtiöiden osuuksien hankinnasta aiheutuneiden kulujen on katsottava olevan vain osittain kyseisen yhtiön yleiskustannuksia, jolloin näistä kuluista maksettu arvonlisävero voidaan vähentää vain siltä osin kuin kyseiset kulut kuuluvat – jäsenvaltioiden määrittelemien jakoperusteiden mukaan – taloudellisen toiminnan piiriin, ja jäsenvaltioiden on mainittua toimivaltaansa käyttäessään otettava huomioon kuudennen direktiivin tarkoitus ja systematiikka ja siis säädettävä sellaisesta laskentatavasta, joka kuvastaa objektiivisesti osuutta, joka aikaisemmassa vaihdannan vaiheessa aiheutuneista kustannuksista tosiasiallisesti kohdistuu toisaalta taloudelliseen toimintaan ja toisaalta muuhun kuin taloudelliseen toimintaan – minkä tarkastaminen on kansallisten tuomioistuinten tehtävä.

- 2) Kuudennen direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/69, 4 artiklan 4 kohdan toista alakohtaa on tulkittava niin, että se on esteenä sille, että kansallisessa säännöstössä varataan mahdollisuus muodostaa mainitussa säännöksessä säädetty arvonlisäverotusyhtymä vain oikeushenkilöille, jotka ovat mainitun ryhmän pääjäsenen nähdessä alisteisessa asemassa, paitsi siinä tapauksessa, että kyseiset kaksi vaatimusta ovat tarpeellisia toimenpiteitä väärinkäytösten tai veronpetosten ja veronkierron ennalta ehkäisyä koskevien tavoitteiden kaltaisten tavoitteiden saavuttamiseksi sekä siihen soveltuvia, minkä tarkastaminen on kansallisen tuomioistuimen tehtävä.

- 3) Kuudennen direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/69, 4 artiklan 4 kohdalla ei voida katsoa olevan välitöntä oikeusvaikutusta, joka mahdollistaisi sen, että verovelvollisilla olisi mahdollisuus vedota siihen omaa jäsenvaltiotaan vastaan siinä tapauksessa, että kyseisen jäsenvaltion lainsäädäntö ei olisi sopusoinnussa mainitun säännöksen kanssa eikä sitä olisi mahdollista tulkita kyseisen säännöksen kanssa yhdenmukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 159, 26.5.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Înalta Curte de Casație și Justiție – Romania) – ING Pensii – Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA v. Consiliul Concurenței

(Asia C-172/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kartellit tai muut yhteisjärjestelyt — Menettelytavat asiakkaiden jakamiseksi yksityisten eläkerahastojen markkinoilla — SEUT 101 artiklassa tarkoitetun kilpailunrajoituksen olemassaolo — Vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan)

(2015/C 302/09)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ING Pensii – Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA

Vastaaja: Consiliul Concurenței

Tuomiolauselma

SEUT 101 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että yksityisten eläkerahastojen välillä asiakkaiden jakamisesta tehdyt pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevien kaltaiset sopimukset muodostavat järjestelyn, jolla on kilpailun vastainen tarkoitus, eikä näiden sopimusten kohteena olevien asiakkaiden lukumäärällä ole merkitystä kilpailuun sisämarkkinoilla kohdistuvan rajoituksen olemassaoloa koskevan edellytyksen kannalta.

⁽¹⁾ EUVL C 212, 7.7.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – A v. B

(Asia C-184/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Toimivalta elatusveloitteita koskevissa asioissa — Asetus (EY) N:o 4/2009 — 3 artiklan c ja d alakohta — Alaikäisille lapsille maksettavaa elatusapua koskeva vaatimus, joka on esitetty muussa kuin kyseisten lasten asuinpaikan jäsenvaltiossa vanhempien välistä asumuseroa koskevan oikeudenkäynnin aikana)

(2015/C 302/10)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Kantaja: A

Vastaaja: B

Tuomiolauselma

Toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä elatusvelvoitteita koskevissa asioissa 18.12.2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 4/2009 3 artiklan c ja d alakohtaa tulkittava siten, että silloin kun jäsenvaltion tuomioistuimen käsiteltäväksi on saatettu alaikäisen lapsen vanhempien asumuseroa tai yhteiselämän lopettamista koskeva kanne ja kun toisen jäsenvaltion tuomioistuimen käsiteltäväksi on saatettu tähän lapseen liittyvää vanhempainvastuuta koskeva kanne, tälle samalle lapselle maksettavaa elatusapua koskeva vaatimus on liitännäinen pelkästään mainitun asetuksen 3 artiklan d alakohdassa tarkoitettuun vanhempainvastuuseen nähden.

⁽¹⁾ EUVL C 194, 24.6.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Ireland – Irlanti) – Kuldip Singh, Denzel Njume ja Khaled Aly v. Minister for Justice and Equality

(Asia C-218/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2004/38/EY — 13 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta — Unionin kansalaisen perheenjäsenten oleskeluoikeus — Unionin kansalaisen ja kolmannen maan kansalaisen välinen avioliitto — Kolmannen maan kansalaisen oleskeluoikeuden säilyminen unionin kansalaisen vastaanottavasta jäsenvaltiosta poistumisen ja tätä seuranneen avioeron jälkeen — 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Riittävät varat — Puolison, joka on kolmannen maan kansalainen, varojen huomioon ottaminen — Kolmannen maan kansalaisten oikeus työskennellä vastaanottavassa jäsenvaltiossa riittävien varojen hankkimiseen osallistumiseksi)

(2015/C 302/11)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Ireland

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Kuldip Singh, Denzel Njume ja Khaled Aly

Vastaaja: Minister for Justice and Equality

Muu osapuoli: Immigrant Council of Ireland

Tuomiolauselma

1) Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY 13 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että kolmannen maan kansalaisen, joka on eronnut unionin kansalaisesta ja jonka avioliitto oli kestänyt ennen avioeromenettelyn vireillepanoa vähintään kolme vuotta, joista vähintään yksi vuosi vastaanottavassa jäsenvaltiossa, oleskeluoikeus ei voi säilyä tässä jäsenvaltiossa tämän säännöksen perusteella, kun avioeromenettelyn vireillepanoa edelsi puolison, joka on unionin kansalainen, poistuminen mainitusta jäsenvaltiosta.

- 2) Direktiivin 2004/38 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että unionin kansalaisella on itseään ja perheenjäseniään varten riittävät varat niin, että he eivät oleskelunsa aikana muodostu rasitteeksi vastaanottavan jäsenvaltion sosiaalihuoltojärjestelmälle, myös silloin, kun nämä varat ovat peräisin osittain hänen puolisoiltaan, joka on kolmannen maan kansalainen.

(¹) EUVL C 223, 14.7.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Symvoulio tis Epikrateias – Kreikka) – Konstantinos Maïstrellis v. Ypourgos Dikaiosynis, Diafaneias kai Anthroponon Dikaiomaton

(Asia C-222/14) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 96/34/EY — Vanhempainloma koskeva puitesopimus — 2 lausekkeen 1 kohta — Yksilöllinen oikeus vanhempainlomaan lapsen syntymän vuoksi — Kansallinen säännöstö, jossa oikeus tällaiseen lomaan evätään virkamieheltä, jonka aviovaimo ei työskentele — Direktiivi 2006/54/EY — Miesten ja naisten yhdenvertainen kohtelu työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa — 2 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 14 artiklan 1 kohdan c alakohta — Työsuhteen ehdot — Välitön syrjintä)

(2015/C 302/12)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Symvoulio tis Epikrateias

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Konstantinos Maïstrellis

Vastaaja: Ypourgos Dikaiosynis, Diafaneias kai Anthroponon Dikaiomaton

Tuomiolauselma

UNICE:n, CEEP:n ja EAY:n tekemästä vanhempainloma koskevasta puitesopimuksesta 3.6.1996 annetun neuvoston direktiivin 96/34/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 15.12.1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/75/EY, ja miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY säännöksiä on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan virkamiehellä ei ole oikeutta vanhempainvapaaseen tilanteessa, jossa hänen aviovaimonsa ei ole töissä tai ei harjoita mitään ammattia paitsi jos aviovaimo katsotaan vakavan sairauden tai vamman vuoksi kykenemättömäksi vastaamaan lapsen hoidon tarpeeseen.

(¹) EUVL C 235, 21.7.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Unkari) – Robert Michal Chmielewski v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Asia C-255/14) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EY) N:o 1889/2005 — Unionin alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonta — 3 ja 9 artikla — Tiedonantovelvollisuus — Rikkominen — Seuraamukset — Oikeasuhteisuus)

(2015/C 302/13)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Robert Michal Chmielewski

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Tuomiolauselma

Yhteisön alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonnasta 26.10.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1889/2005 9 artiklan 1 kohtaa tulkittava niin, että se on esteenä sellaisella kansallisella säännöstöllä, jollaisesta on kyse pääasiassa, ja jossa määrätään kyseisen asetuksen 3 artiklassa säädetyn ilmoitusvelvollisuuden rikkomisesta hallinnollinen seuraamusmaksu, jonka määrä on 60 prosenttia ilmoittamatta jätetyn käteisrahan määrästä silloin, kun mainittu määrä on yli 50 000 euroa.

⁽¹⁾ EUVL C 303, 8.9.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Gerechtshof Den Haag – Alankomaat) – TOP Logistics BV, Van Caem International BV, Bacardi Co. Ltd ja Bacardi International Ltd v. Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd, TOP Logistics BV ja Van Caem International BV

(Asia C-379/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tavaramerkit — Direktiivi 89/104/ETY — 5 artikla — Tavaramerkillä varustetut tuotteet, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen ja asetettu väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmään ilman tavaramerkin haltijan suostumusta — Tavaramerkin haltijan oikeus kieltää tähän järjestelmään asettaminen — Elinkeinotoiminnassa käyttämisen käsite)

(2015/C 302/14)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gerechtshof Den Haag

Pääasian asianosaiset

Kantajat: TOP Logistics BV, Van Caem International BV, Bacardi Co. Ltd ja Bacardi International Ltd

Vastaaja: Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd, TOP Logistics BV ja Van Caem International BV

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY 5 artiklaa on tulkittava siten, että yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa rekisteröidyn tavaramerkin haltijalla on oikeus kieltää se, että kolmas osapuoli asettaa väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmään tällä tavaramerkillä varustettuja tavaroita tuotuaan ne Euroopan talousalueelle ja luovutettuaan ne vapaaseen liikkeeseen ilman tavaramerkin haltijan suostumusta.

⁽¹⁾ EUVL C 388, 3.11.2014

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Ireland – Irlanti) – Minister for Justice and Equality v. Francis Lanigan

(Asia C-237/15 PPU) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 6 artikla — Oikeus vapauteen ja turvallisuuteen — Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Puitepäätös 2002/584/YOS — Eurooppalainen pidätysmääräys — Velvollisuus panna täytäntöön eurooppalainen pidätysmääräys — 12 artikla — Etsityn henkilön pitäminen säilössä — 15 artikla — Luovuttamispäätös — 17 artikla — Täytäntöönpanoa koskevan päätöksen määräajat ja menettelyt — Määräaikaisten ylittämisen seuraukset)

(2015/C 302/15)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Ireland

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Minister for Justice and Equality

Vastaaja: Francis Lanigan

Tuomiolauselma

Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepäätöksellä 2009/299/YOS, 15 artiklan 1 kohtaa ja 17 artiklaa on tulkittava siten, että täytäntöönpanoviranomaisella on edelleen velvollisuus tehdä päätös eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta 17 artiklassa vahvistettujen määräaikaisten päätyttyä.

Puitepäätöksen 12 artiklaa, luettuna yhdessä sen 17 artiklan kanssa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 6 artiklan valossa, on tulkittava siten, ettei se ole tällaisessa tilanteessa esteenä sille, että etsittyä henkilöä pidetään säilössä täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, vaikka tämän henkilön pidättämisen kokonaiskesto ylittää nämä määräajat, jos tämä kesto ei ole liiallinen, kun otetaan huomioon pääasiassa kyseessä olevan menettelyn ominaispiirteet, mikä ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen on tarkastettava. Jos täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen päättää lopettaa etsityn henkilön säilössä pitämisen, sen täytyy liittää tämän henkilön väliaikaiseen vapauttamiseen kaikki tarpeelliseksi katsomansa toimenpiteet hänen pakenemisensa estämiseksi, ja varmistaa, että tarvittavat aineelliset edellytykset hänen tehokkaalle palauttamiselleen täyttyvät edelleen niin kauan, kuin lopullista päätöstä eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta ei ole tehty.

⁽¹⁾ EUVL C 236, 20.7.2015.

Valitus, jonka Internationaler Hilfsfonds e.V. on tehnyt 3.3.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-482/12, Internationaler Hilfsfonds v. komissio, 9.1.2015 antamasta määräyksestä

(Asia C-103/15 P)

(2015/C 302/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Internationaler Hilfsfonds e.V. (edustaja: Rechtsanwalt H.-H. Heyland)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 9.1.2015 antama määräys on kumottava

- asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen ratkaisun antamiseksi

- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseinen unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan mukaan tehty valitus kohdistuu unionin yleisen tuomioistuimen 9.1.2015 asiassa T-482/12 antamaan määräykseen. Tällä määräyksellä unionin yleinen tuomioistuin jätti tutkimatta Internationaler Hilfsfonds e.V.:n Euroopan komissiota vastaan nostaman kanteen, koska asiakirja ja kanneperusteet oli esitetty epätäydellisinä. Komissiolla on kuitenkin 22.5.2012 asiassa T-300/10 annetun tuomion määräysten mukaan, lukuun ottamatta joitakin poikkeuksia, velvollisuus luovuttaa kantajalle sopimuksen ”LIEN 97-2011” asiakirjavihkoon kuuluvat asiakirjat täydellisinä. Näitä määräyksiä ei noudatettu: sen sijaan komissio varusti useita asiakirjoja tyhjin ja mustin kohdin eikä toimittanut useita asiakirjoja lainkaan. Internationaler Hilfsfonds e.V. esitti 27.10.2012 päivätyssä kannekirjelmässään väitteensä täydessä laajuudessa ja esitti komissiolle lähettämänsä 27.7.2012 päivätyt kirjeen, jolla se oli vaatinut komissiota toteuttamaan SEUT 266 artiklan, luettuna yhdessä SEUT 254 artiklan 6 kohdan kanssa, mukaan tarvittavat toimenpiteet. Se myös esitti unionin yleiselle tuomioistuimelle tätä koskevan kirjeenvaihdon ja liitti sen lisäksi liitteenä kannekirjelmään.

Unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisessa määräyksessään, ettei kannekirjelmä vastaa työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisia muotomääräyksiä ja ettei kanneperusteita ole esitetty riittävällä tavalla. Valittaja esittää tätä vastaan, ettei se esittänyt pelkästään lyhyesti vaan perusteellisesti kanteen taustaa, kanneperusteita ja kaikkia tietoja, joiden avulla unionin yleinen tuomioistuin olisi ilman muuta voinut käsitellä riidan kohdetta. Se väittää erityisesti, että unionin yleinen tuomioistuin jätti tutkimatta myös sen toissijaisen vaatimuksen kumota osittain komission 28.8.2012 tekemä päätös (jolla se luovutti epätäydelliset asiakirjat) – vaikka se oli hyväksynyt tätä koskevan kanneperusteen.

Lisäksi valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi sen liitteinä toimittamat kirjelmät yleiseksi viittaukseksi eikä hyväksynyt niitä, vaikka ne auttoivat täsmentämään kannekirjelmässä esitettyjä perusteita ja asiakirjoja ja olivat näin ollen osa kannekirjelmää. Valittaja vastustaa myös unionin yleisen tuomioistuimen kantaa, jonka mukaan kantajan toimittama vastaus on tehoton – vaikka se toimitti vastauksen työjärjestyksen mukaisesti kannekirjelmän laajenuksena täsmentäen väitteitään ja esittäen kaikki pyydytetyt asiakirjat. Se pitää valituksenalaista määräystä oikeudellisesti virheellisenä, koska se perustuu huomattaviin menettelyvirheisiin ja koska unionin yleinen tuomioistuin loukkasi sillä kantajan oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 22.5.2015 – Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni v. Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT ym.

(Asia C-240/15)

(2015/C 302/17)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Vastapuolet: Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Presidenza del Consiglio dei Ministri ja Ministero dell'Economia e delle Finanze

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko direktiivin 2002/21/EY⁽¹⁾ [3] artiklassa tarkoitetut periaatteet, joiden mukaan kansallisten sääntelyviranomaisten puolueettomuus ja riippumattomuus myös niiden varainhoidon ja organisaation osalta on taattava, sekä direktiivin 2002/20/EY⁽²⁾ 12 artiklassa tarkoitettu periaate, jonka mukaan ne rahoittavat toimintaansa pääosin itse, esteenä (nyt käsiteltävässä asiassa esillä olevan kaltaiselle) kansalliselle lainsäädännölle, jolla myös näihin viranomaisiin sovelletaan yleensä ottaen julkista taloutta koskevia säännöksiä ja erityisesti julkishallinnon menojen hillitsemistä ja järjeistämistä koskevia erityisiä säännöksiä?

⁽¹⁾ Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY (puitedirektiivi) (EYVL L 108, s. 33).

⁽²⁾ Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) (EYVL L 108, s. 21).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) on esittänyt 1.6.2015
– Drago Nemeč v. Slovenian tasavalta**

(Asia C-256/15)

(2015/C 302/18)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Drago Nemeč

Vastaaja: Slovenian tasavalta

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko direktiivin 2000/35⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa tulkittava siten, että järjestelmässä, jossa luonnolliselle henkilölle annetaan taloudellisen toiminnan harjoittamista varten lupa, jossa mainitaan toiminta, johon kyseinen lupa myönnetään, kysymys ei ole edellä mainitussa direktiivin säännöksessä tarkoitettua yrityksestä eikä siten myöskään siinä tarkoitettua kaupallisesta toimesta, jos maksuviivästykseen johtanut oikeustoimi koskee toimintaa, joka ei kuulu luvan piiriin?

Jos edellä olevaan kysymykseen vastataan kieltävästi:

2) Onko direktiivin 2000/35 2 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa tulkittava siten, että luonnollista henkilöä pidetään yrityksenä ja että maksuviivästykseen johtanut oikeustoimi on edellä mainitussa säännöksessä tarkoitettu kaupallinen toimi, jos kysymys on oikeustoimesta, joka ei kuulu kyseisen luonnollisen henkilön rekisteröidyn toiminnan alaan mutta on saanut alkunsa toiminnasta, joka voisi luonteensa puolesta olla taloudellista toimintaa, ja tästä oikeustoimesta on laadittu lasku, ja

- 3) onko sääntö, jonka mukaan viivästyskorkeiden kertyminen lakkaa, kun eräntyneiden ja maksamattomien korkojen määrä on yhtä suuri kuin pääoma (ne ultra alterum tantum -sääntö), direktiivin 2000/35 säännösten vastainen?

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/35/EY, annettu 29 päivänä kesäkuuta 2000, kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta (EYVL L 200, s. 35).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 11.6.2015 – Beca Engineering Srl v. Ministero dell'Interno

(Asia C-285/15)

(2015/C 302/19)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Beca Engineering Srl

Vastapuoli: Ministero dell'Interno

Ennakkoratkaisukysymys

Onko rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annettu direktiivi 89/106/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 29.9.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella N:o 1882/2003 ⁽²⁾, esteenä sille, että tulisijojen on "oltava valmistettu palamattomista raaka-aineista", kuten säädetään 3.4.2006 annetun asetuksen (decreto legislativo) nro 152 viidennen osan liitteessä IX olevan II osan säännöksessä, jonka kohteena ovat "Yksityiskäyttöön tarkoitettujen lämmityslaitteet" ja jota ei ole annettu tiedoksi komissiolle?

⁽¹⁾ EYVL L 40, s. 12.

⁽²⁾ Euroopan Parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1882/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003, EY:n perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisissa säädöksissä säädetyn täytäntöönpanovallan käytössä komissiota avustavia komiteoita koskevien sääntöjen mukauttamisesta neuvoston päätökseen 1999/468/EY (EUVL L 284, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 12.6.2015 – Società LIS Srl ja Società Cerutti Lorenzo Srl v. Abbanoa SpA

(Asia C-287/15)

(2015/C 302/20)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Società LIS Srl ja Società Cerutti Lorenzo Srl

Vastapuoli: Abbanoa SpA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 31.3.2004 annetun direktiivin 2004/18/EY⁽¹⁾ 45 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaista katsoa, että kyse on ”käynnissä olevasta menettelystä” vain sillä perusteella, että velallinen on esittänyt toimivaltaiselle oikeusviranomaiselle pyynnön päästä akordimenettelyyn?
- 2) Onko edellä mainitun säännöksen mukaista, että sitä, että velallinen on myöntänyt maksukyvyttömyytensä ja ilmoittanut haluavansa esittää ehdollista akordimenettelyä (jota kuvaillaan tarkemmin edellä) koskevan pyynnön, pidetään perusteena sulkea kyseinen yritys julkisen hankintamenettelyn ulkopuolelle tulkitsemalla näin laaja-alaisesti mainituissa unionin säännöksessä (kyseisen direktiivin 45 artikla) ja kansallisessa säännöksessä (asetuksen nro 163-2006 38 §) tarkoitettua ilmaisua ”käynnissä oleva menettely”?
- 3) Onko edellä käsitellyn 16.4.2006 annetun asetuksen nro 163 53 §:n 3 momentin, jonka mukaan tarjouspyyntömenettelyyn voi osallistua yritys, jolla on ”nimetty” suunnittelija, jota, koska hän ei kansallisen oikeuskäytännön mukaan ole tarjoaja, ei voi turvautua alihankintaan, yhteensopiva 31.3.2004 annetun direktiivin 48 artiklan kanssa?

⁽¹⁾ Euroopan Parlamentin ja Neuvoston direktiivi 2004/18/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta (EUVL L 134, s. 114).

Valitus, jonka Slovenská pošta a.s. on tehnyt 15.6.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-556/08, Slovenská pošta v. komissio, 25.3.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-293/15 P)

(2015/C 302/21)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Slovenská pošta a.s. (edustajat: advocaat O. W. Brouwer ja advocaat A.A.J. Pliego Selie)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Slovakian tasavalta, Cromwell a.s., Slovak Mail Services a.s., Prvá Doručovacia, a.s. ja ID Marketing Slovensko s.r.o. (aiemmin TNT Post Slovensko s.r.o.)

Vaatimukset

Valittaja kunnioittavasti pyytää unionin tuomioistuinta

- 1) kumoamaan valituksenalaisen tuomion osittain tai kokonaisuudessaan ja ratkaisemaan valituksen lopullisesti kumoamalla riidanalaisen päätöksen kokonaisuudessaan tai osittain tai vaihtoehtoisesti palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen

ja

- 2) velvoittamaan komission korvaamaan unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kumoamiskanteen Euroopan unionin komission 7.10.2008 tekemästä päätöksestä K (2008) 5912, joka liittyy postin yhdistelmäpalveluja koskevaan Slovakian postilainsäädäntöön ja joka on osoitettu Slovakian tasavallalle.

Slovenská pošta a.s. kunnioittavasti pyytää unionin tuomioistuinta

(i) kumoamaan kokonaan tai osittain edellä mainitun unionin yleisen tuomioistuimen tuomion seuraavista syistä:

- i. Ensimmäinen peruste: oikeudelliset virheet, virheellisen näyttökynnyksen soveltaminen ja todistustaakan virheellinen kohdentaminen todettaessa Slovakian tasavallan rikkoneen EY 86 artiklan 1 kohtaa yhdessä EY 82 artiklan kanssa
 - a. Oikeudelliset virheet todettaessa, että yksinomaisen oikeuden myöntämistä voidaan itsessään pitää EY 86 artiklan 1 kohdan rikkomisena yhdessä EY 82 artiklan kanssa
 - b. Oikeudelliset virheet virheellisen näyttökynnyksen soveltamisessa ja todistustaakan virheellisessä kohdentamisessa todettaessa, että Slovakian tasavalta on rikkonut EY 86 artiklan 1 kohtaa yhdessä EY 82 artiklan kanssa, kun se rajoitti tuotannon loppukuluttajiin.
- ii. Toinen peruste: oikeudelliset virheet, arvioinnin riittämätön taso ja todisteiden ottaminen huomioon vääristyneellä arvioitaessa Euroopan unionin komission esittämää merkityksellisiä markkinoita koskevaa määritelmää sekä hyväksyttäessä se
 - a. Oikeudellinen virhe ja arvioinnin riittämätön taso hyväksyttäessä, että postin yhdenneettyjä yhdistelmäpalveluja koskevat merkitykselliset markkinoita voitiin määrittää pelkästään palvelun kysynnän ja tarjonnan (väitetyt) olemassaolon perusteella
 - b. Todisteiden ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla ja riittämättömän arviointitason soveltaminen todettaessa, että markkinoilla vallitseva kysyntä voitiin päätellä komission esittämistä todisteista.

(ii) ratkaisemaan valituksen lopullisesti ja kumoamaan riidanalaisen päätöksen kokonaisuudessaan tai osittain taikka vaihtoehtoisesti palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen

(iii) velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.

Valitus, jonka Matratzen Concord GmbH on tehnyt 12.6.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-258/13, Matratzen Concord v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 16.4.2015 annetusta tuomiosta

(Asia C-295/15)

(2015/C 302/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Matratzen Concord GmbH (edustaja: Rechtsanwalt I. Selting)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen kuudennen jaoston 16.4.2015 asiassa T-258/13 antama tuomio, joka koskee yhteisön tavaramerkin 281 86 80 "Arktis" poistamista rekisteristä, koska sitä ei ole käytetty oikeudet säilyttävällä tavalla, on kumottava
- valituksen vastapuoli on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien menettelyn aikana aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen tuomiossa on seuraavia oikeudellisia virheitä:

Unionin yleinen tuomioistuin otti yhtiön Breiding myyntiluvut virheellisesti huomioon kyseisen tavaramerkin eduksi. Yhtiön Breiding myymiä kappalemääriä riidan kohteena olevana ajanjaksona vuosina 2006–2009 ei olisi pitänyt ottaa huomioon.

Tosiasiallisen käytön tarkastamisessa unionin tuomioistuin ei virheellisesti ottanut huomioon merkillä ”Arktis” varustettuja tavaroita vaan merkillä ”Arktis Line” varustetut tavarat ja totesi virheellisesti, että lisäosa ”Line” on pelkästään kuvaileva.

Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin käytti harkintavaltaansa virheellisesti, kun se katsoi, että kyseistä tavaramerkkiä on käytetty tosiasiallisesti, vaikka tavaramerkin haltijan tavaroiden liikevaihto oli hyvin pieni.

Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon sitä tosiseikkaa, että kyseisten ”vuodevaatteiden” ja ”sängynpeitteiden” oikeudet säilyttävälle käytölle ei ole annettu mitään merkitystä. Tavaramerkin haltija on kuitenkin esittänyt tositteita pelkästään tavaramerkin käyttämisestä ”sängynpeitteille”, ei kuitenkaan muille sänkytuotteille kuten tyynyille ja patjoille. Näin ollen ainakin ”sänkytuotteet” pitäisi poistaa tavaraluettelosta.

Kanne 19.6.2015 – Euroopan komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

(Asia C-304/15)

(2015/C 302/23)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Mifsud-Bonnici ja S. Petrova)

Vastaaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

Kantaja vaatii unionin tuomioistuinta

— toteamaan, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta annetun direktiivin 2001/80/EY⁽¹⁾ 4 artiklan 3 kohdan, luettuna yhdessä saman direktiivin liitteessä VI olevan A osan kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole soveltanut asianmukaisesti direktiiviä 2001/80/EY Walesissa sijaitsevaan Aberthaw’n voimalaitokseen

— velvoittamaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole soveltanut asianmukaisesti tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta annetun direktiivin 2001/80/EY 4 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä saman direktiivin liitteessä VI olevan A osan kanssa, Aberthaw'n voimalaitokseen. Aberthaw'n voimalaitos on hiililämmöllä toimiva polttolaitos, jonka nimellislämpöteho on 4 090 MW ja joka siten kuuluu nimellislämpöteholtaan yli 500 MW:n laitoksiin, ja se ylittää kyseisen direktiivin 4 artiklan 3 kohdan, luettuna yhdessä sen 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja liitteessä VI olevan A osan kanssa, nojalla sovellettavan typen oksidien päästöjen raja-arvon. Voimassa olevien säännösten mukaan Yhdistyneen kuningaskunnan on varmistettava, ettei tämän tehoinen laitos 1.1.2008 lähtien ylitä typen oksideille säädettyä raja-arvoa 500 mg/Nm³, joka tammikuusta 2016 lähtien alennetaan 200 mg/Nm³:ksi. Kyseiselle laitokselle sen toimiluvassa vahvistettu typen oksidien päästöjen raja-arvo on kuitenkin 1 050 mg/Nm³.

(¹) EYVL L 309, s. 1.

Valitus, jonka SolarWorld AG on tehnyt 24.6.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-393/13, SolarWorld AG v. Euroopan komissio, 14.4.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-312/15 P)

(2015/C 302/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: SolarWorld AG (edustajat: avocat L. Ruessmann ja solicitor J. Beck)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Solsonica SpA

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- ottaa valituksen tutkittavaksi ja katsoo sen perustelluksi
- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-393/13 antaman määräyksen sen unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksen osalta, ettei ole enää tarpeen antaa ratkaisua kumoamis- ja vahingonkorvausvaatimuksista
- hyväksyy kumoamis- ja vahingonkorvausvaatimuksen asiassa T-393/13, ja
- palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ratkaisun antamista varten kumoamis- ja vahingonkorvausvaatimuksen perusteltavuudesta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki ilmeisen virheen, kun se katsoi, ettei ollut enää tarpeen antaa ratkaisua kumoamis- ja vahingonkorvausvaatimuksesta.

Valitus, jonka Johannes Tomana ym. ovat tehneet 3.7.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-190/12, Johannes Tomana v. Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio, 22.4.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-330/15 P)

(2015/C 302/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Johannes Tomana ym. (edustajat: solicitor M. O'Kane, solicitor M. Lester ja barrister Z. Al-Rikabi)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen tuomion ja kumoamaan riidanalaiset toimenpiteet valittajia koskevilta osin sekä velvoittamaan muut osapuolet korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa ja valitusvaiheessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste: Unionin yleinen tuomioistuin katsoi virheellisesti, että riidanalaisella asetuksella oli pätevä laillinen perusta. Asetuksen ainoalla laillisella perustella valtuutettiin komissio muuttamaan asetusta N:o 314/2004⁽¹⁾ sittemmin kumotun yhteisen kannan perusteella, eikä tämän yhteisen kannan voida katsoa viittaavan myös myöhemmin annettuihin päätöksiin.

Toinen valitusperuste: Unionin yleinen tuomioistuin katsoi virheellisesti, että henkilöitä voitiin kirjata riidanalaisiin toimenpiteisiin sillä perusteella, että he olivat "hallituksen jäseniä" tai "heitä lähellä olevia henkilöitä", yksinomaan heidän asemansa tai aiemman asemansa johdosta. Unionin yleinen tuomioistuin myös katsoi virheellisesti, että henkilöiden oli katsottava olevan hallituksen jäseniä lähellä olevia henkilöitä siitä syystä, että väitteillä siitä, että he olivat osallistuneet toimintaan, jolla väitettiin loukattavan demokratiaa, ihmisoikeuksien kunnioittamista ja oikeusvaltiota Zimbabwessa, osoitettiin, että he olivat toimineet yhteistyössä hallituksen kanssa. Unionin yleisen tuomioistuimen ei valittajien mukaan olisi pitänyt sallia valittajien vastapuolten nojautuvan olettimiin, joista ei ollut mainintaa riidanalaisissa toimenpiteissä ja jotka olivat epäjohtomukaisia ja epäsuhteisia niiden päämääriin nähden, vaan sen olisi pitänyt edellyttää, että mainitut vastapuolet täyttävät todistustaakan, joka niillä oli uudelleen kirjaamisen oikeuttamiseksi, riittäväillä tosiasioilla koskevilla seikoilla.

Kolmas valitusperuste: Unionin yleinen tuomioistuin katsoi virheellisesti, että perustelut olivat riittävät, kun niissä pelkästään lueteltiin toimet, joita hallituksen jäsenet ja heitä lähellä olevat henkilöt olivat väitetyesti hoitaneet, tai kun niissä esitettiin ylimalkaisia ja yleisluontoisia väitteitä aiemmasta moitittavasta toiminnasta. Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen myös salliessaan perusteiden täydentämisen jälkikäteen perusteilla, joita ei esitetty riidanalaisissa toimenpiteissä. Kun eräät valittajat esittävät huomautuksia, jossa kiistettiin heistä esitetyt väitteet, unionin yleinen tuomioistuin katsoi virheellisesti ja epäoikeudenmukaisesti, että heidän näyttöään ei voitu ottaa tutkittavaksi, eikä näin arvioinut sitä.

Neljäs valitusperuste: Unionin yleinen tuomioistuin ei noudattanut vakiintunutta puolustautumisoikeuksia koskevaa oikeuskäytäntöä katsoessaan, että valittajien vastapuolten ei edellytetty esittävän näyttöä tai perusteita kirjaamisen jatkamiselle tai antavan valittajille mahdollisuutta esittää huomautuksia ennen päätöksen tekemistä kunkin valittajan kirjaamisen jatkamisesta.

Viides kanneperuste: Unionin yleinen tuomioistuin ei arvioinut, kunnioitettiinko kunkin valittajan kirjaamisen yhteydessä oikeasuhteista tasapainoa heidän perusoikeuksiensa vakavan loukkaamisen ja riidanalaisien toimenpiteiden tavoitteiden välillä.

⁽¹⁾ Tietyistä Zimbabwessa koskevista rajoittavista toimenpiteistä 19.2.2004 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 314/2004 (EUVL L 55, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 6.7.2015 – María Pilar Planes
Bresco v. Comunidad Autónoma de Aragón**

(Asia C-333/15)

(2015/C 302/26)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: María Pilar Planes Bresco

Vastapuoli: Comunidad Autónoma de Aragón

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko 29.9.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003⁽¹⁾ 43 ja 44 artiklaa tulkittava siten, että kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan mitkään sellaiset pysyvien laidunten pinta-alat, jotka viljelijä on ilmoittanut ja jotka ylittävät pinta-alat, jotka otettiin aikanaan huomioon määrittäessään hänelle kuuluvia normaaleja oikeuksia, eivät ole tukikelpoisia hehtaareja, ja jonka mukaan näiden pinta-alojen sisällyttäminen tukikelpoisiin hehtaareihin ja siten peltojen korvaaminen laitumilla edellyttää sitä, että laitumia käytetään tosiasiallisesti karjanhoitoon sinä kalenterivuonna, jolta hän vaatii tukioikeuksia, on ristiriidassa niiden kanssa?

Ja mikäli edellä mainittuun kysymykseen vastataan kieltävästi:

2) Onko 29.9.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 29 artiklaa tulkittava siten, että kun sen mukaan tukijärjestelmistä ei makseta tukea edunsaajille, "joiden osalta on osoitettu, että he ovat keinotekoisesti luoneet kyseisten tukien saamiseen vaaditut edellytykset saadakseen hyötyä kyseisen tukijärjestelmän tavoitteiden vastaisesti", jäsenvaltioilla ei ole oikeutta hyväksyä yleisesti sovellettavia säännöksiä, joilla pienennetään (pysyvien laidunten) "tukikelpoisten hehtaarien" määrää, kuvaamalla yleisiä tilanteita, joissa oletetaan edunsaajan luoneen keinotekoisesti edellytykset saadakseen tuen, ilman että osoitetaan konkreettisesti ja tietyn viljelijän osalta, millaista toimintaa kyseinen viljelijä on harjoittanut ja miten hän on menetellyt?

⁽¹⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 1254/1999 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003 (EUVL L 270, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 6.7.2015 – María Pilar Planes
Bresco v. Comunidad Autónoma de Aragón**

(Asia C-334/15)

(2015/C 302/27)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: María Pilar Planes Bresco

Vastapuoli: Comunidad Autónoma de Aragón

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko 29.9.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003⁽¹⁾ 43 ja 44 artiklaa tulkittava siten, että kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan mitkään sellaiset pysyvien laidunten pinta-alat, jotka viljelijä on ilmoittanut ja jotka ylittävät pinta-alat, jotka otettiin aikanaan huomioon määrittäessä hänelle kuuluvia normaaleja oikeuksia, eivät ole tukikelpoisia hehtaareja, ja jonka mukaan näiden pinta-alojen sisällyttäminen tukikelpoisiin hehtaareihin ja siten peltojen korvaaminen laitumilla edellyttää sitä, että laitumia käytetään tosiasiallisesti karjanhoitoon sinä kalenterivuonna, jolta hän vaatii tukioikeuksia, on ristiriidassa niiden kanssa?

Ja mikäli edellä mainittuun kysymykseen vastataan kieltävästi:

2) Onko 29.9.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 29 artiklaa tulkittava siten, että kun sen mukaan tukijärjestelmistä ei makseta tukea edunsaajille, ”joiden osalta on osoitettu, että he ovat keinotekoisesti luoneet kyseisten tukien saamiseen vaaditut edellytykset saadakseen hyötyä kyseisen tukijärjestelmän tavoitteiden vastaisesti”, jäsenvaltioilla ei ole oikeutta hyväksyä yleisesti sovellettavia säännöksiä, joilla pienennetään (pysyvien laidunten) ”tukikelpoisten hehtaarien” määrää, kuvaamalla yleisiä tilanteita, joissa oletetaan edunsaajan luoneen keinotekoisesti edellytykset saadakseen tuen, ilman että osoitetaan konkreettisesti ja tietyn viljelijän osalta, millaista toimintaa kyseinen viljelijä on harjoittanut ja miten hän on menetellyt?

⁽¹⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 1254/1999 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003 (EUVL L 270, s. 1).

Valitus, jonka Steinbeck GmbH on tehnyt 9.7.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) yhdistetyissä asioissa T-707/13 ja T-709/13, Steinbeck GmbH v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto, 30.4.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-346/15 P)

(2015/C 302/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Steinbeck GmbH (edustajat: Rechtsanwalt M. Heinrich ja Rechtsanwältin M. Fischer)

Muut osapuolet: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Alfred Sternjakob GmbH & Co. KG

Vaatimukset

— Unionin yleisen tuomioistuimen 30.4.2015 yhdistetyissä asioissa T-707/13 ja T-709/13 antama tuomio on kumottava

— vastapuoli on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että valituksenalaisessa tuomiossa rikotaan yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa seuraavilla perusteilla:

1. Unionin yleinen tuomioistuin esitti ainoana perusteena tavaramerkin "BE HAPPY" puuttuvalle erottamiskyvyille, että se voidaan ymmärtää mainoslauseeksi. Tämä on suorassa ristiriidassa Euroopan unionin oikeuskäytännön kanssa, jonka mukaan juuri tämä seikka ei yksin riitä erottamiskyvyn kieltämiseen.
2. Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään esittänyt sellaista konkreettista yhteyttä tavaramerkin "BE HAPPY" ja sille rekisteröityjen tavaroiden välillä, joka ei edellyttäisi kyseisen kohdeyleisön tekemää vähimmäistulkintaa. On pikemminkin luotu mielivaltaisen side tavaroiden ja merkin välille, joka olemassa ollessaankin edellyttäisi kyseisen kohdeyleisön tulkintaa.
3. Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi näin ollen oikeudellisesti virheellisesti tavaramerkin "BE HAPPY" erottamiskyvyn arvioimisessa käytettävää mittapuuta.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (konsolidoitu versio) (EUVL L 78, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Provincial de Castellón (Espanja) on esittänyt 10.7.2015 – Banco Popular Español S.A. v. Elena Lucaciu ja Cristian Laurentiu Lucaciu

(Asia C-349/15)

(2015/C 302/29)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Provincial de Castellón

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Banco Popular Español S.A.

Vastapuolet: Elena Lucaciu ja Cristian Laurentiu Lucaciu

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kohtuuttomuuden vuoksi mitättömäksi todetun sopimusehdon mitättömyyden vaikutusten ajallinen rajoittaminen direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan vastaista?
- 2) Mikäli tällaista vaikutusten rajoittamista pidetään Euroopan unionin oikeuden, konkreettisesti kuluttajasopimusten kohtuuttomuudesta ehdoista annetun direktiivin 93/13/ETY 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan kohdan mukaisena, koska asianomaiset ovat olleet vilpittömässä mielessä ja vallitsee vakavien häiriöiden uhka,
 - a) mitä on katsottava tarkoitettavan vakavilla häiriöillä, joiden perusteella vaikutusten rajoittaminen on perusteltua?
 - b) onko vakavien häiriöiden uhka näytettävä toteen asianmukaisesti oikeudenkäynnissä, jossa siihen vedotaan, vai voiko sen sijaan olla riittävää, että tuomioistuin arvioi yleisesti tätä uhkaa, ilman että sillä olisi käytettävissään konkreettisia tietoja, joihin se voi perustaa arviointinsa?

⁽¹⁾ EYVL L 95, s. 29.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte di Appello di Bari (Italia) on esittänyt 13.7.2015 – Leonmobili S. r.l. ja Gennaro Leone v. Homag Holzbearbeitungssysteme GmbH ym.

(Asia C-353/15)

(2015/C 302/30)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte di Appello di Bari

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Leonmobili Srl ja Gennaro Leone

Vastapuolet: Homag Holzbearbeitungssysteme GmbH, Curatela del Fallimento Leonmobili Srl, ICO Srl, Arturo Salice SpA, Grafiche Ricciarelli di Ricciarelli Bernardino, Deutsche Bank SpA, Fida Srl ja Elica SpA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko tuomioistuimen toimivallan riittävään asianosaisen esittämällä näytöllä, jonka mukaan yhtiön taloudellisten intressien keskus on muussa valtiossa kuin siinä, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, kumota maksukyvyttömyysmenettelyistä 29.5.2000 annetun asetuksen (EY) N:o 1346/2000⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan loppuosassa ja 2 kohdassa säädetty oletama, jos yhtiöllä ei ole toimipaikkoja toisessa jäsenvaltiossa?
- 2) Jos edeltävään kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko näyttö esittää tukeutumalla toiseen oletamaan arvioimalla indisioita, joista on loogisesti johdettavissa, että taloudellisten intressien keskus sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa?

⁽¹⁾ EYVL L 160, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal da Relação de Évora (Portugali) on esittänyt 13.7.2015 – Andrew Marcus Henderson v. Novo Banco SA

(Asia C-354/15)

(2015/C 302/31)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal da Relação de Évora

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Andrew Marcus Henderson

Vastapuoli: Novo Banco SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voiko portugalilainen tuomioistuin, jossa käsitellään toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa asuvaa kansalaista vastaan nostettua siviilioikeudellista kannetta ja joka on määrännyt kyseisessä asiassa tiedoksiannon suoritettavaksi mainitulle kansalaiselle kirjattuna kirjeenä, johon on liitetty saantitodistus, pitää mainitun asetuksen⁽¹⁾ ja sen taustalla olevien periaatteiden perusteella, kun saantitodistusta ei ole palautettu, kyseistä tiedoksiantoa suoritettuna kirjeen vastaanottajan asuinvaltion postilaitoksen antaman sellaisen asiakirjan perusteella, joka vahvistaa, että saantitodistusta käyttäen lähetetty kirjattu kirje on toimitettu vastaanottajalle?

- 2) Onko Portugalin siviiliprosessilain 230 §:n soveltaminen ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettussa tilanteessa vastoin asetusta ja sen taustalla olevia periaatteita?
- 3) Onko Portugalin siviiliprosessilain 191 §:n 2 momentin soveltaminen nyt käsiteltävässä asiassa vastoin asetusta ja sen taustalla olevia periaatteita?

⁽¹⁾ Oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa (asiakirjojen tiedoksianto) ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 kumoamisesta 13.11.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1393/2007 (EUVL L 324, s. 79).

Kanne 13.7.2015 – Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-356/15)

(2015/C 302/32)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamies: D. Martin)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta

Vaatimukset

- On todettava, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 ⁽¹⁾ 11 ja 12 artiklan ja 76 artiklan 6 kohdan, asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 987/2009 ⁽²⁾ 5 artiklan ja sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevän hallinto-toimikunnan päätöksen A1 ⁽³⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut 27.12.2012 annetun puitelain 23 §:n ja 24 §:n.
- Belgian kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Belgian kuningaskunta on rikkonut asetuksen (EY) N:o 883/2004 11 ja 12 artiklaa ja 76 artiklan 6 kohtaa, asetuksen (EY) N:o 987/2009 5 artiklaa ja sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevän hallintotoimikunnan päätöstä A1, kun se on antanut 27.12.2012 annetun puitelain 23 §:n ja 24 §:n ja jättänyt ottamatta huomioon sen, että lähetetyn työntekijän lähtövaltiosta peräisin oleva asiakirja, joka osoittaa, että työntekijä kuuluu tämän jäsenvaltion sosiaaliturvalainsäädännön alaan, on luonteeltaan sitova.

⁽¹⁾ EUVL L 166, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 284, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 106, 24.4.2010, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Provincial de Zamora (Espanja) on esittänyt 17.7.2015 – Javier Ángel Rodríguez Sánchez v. Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U. (Banco CEISS)

(Asia C-381/15)

(2015/C 302/33)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Provincial de Zamora

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Javier Ángel Rodríguez Sánchez

Vastapuoli: Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U. (Banco CEISS)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan mukaista, että lainasopimukseen, jonka vakuutena on kiinteistökiinnitys, otetun vähimmäiskorkoehdon pätemättömäksi toteamisesta kohtuuttomuuden perusteella johtuvat vaikutukset eivät ole taannehtivia sopimuksentekopäivään saakka vaan tiettyyn myöhempään ajankohtaan saakka?
- 2) Aiheuttaako kohtuuttoman ehdon soveltaminen Tribunal Supremon vahvistaman ajanjakson aikana perusteetonta etua sopimuspuolena olevalle elinkeinonharjoittajalle, jolle ei anneta suojaa yhteisön lainsäädännössä, koska sillä ei palauteta suoritusten tasapainoa sopimuspuolten välille vaan hyödytetään sopimuspuolta, joka otti kohtuuttomaksi todetun taloudellisen ehdon sopimukseen?
- 3) Onko kansantaloudelle aiheutuvien vakavien häiriöiden vaara sovellettavissa perusteena kohtuuttoman ehdon soveltamisen ja vaikutusten rajoittamiselle, kun kyseessä on kuluttajan nostama yksittäinen kanne, vai onko päinvastoin tässä yksittäisessä kanteessa kyseinen vakava häiriö se häiriö, joka aiheutuu kuluttajan taloudelle [seurauksena siitä, että] pätemättömän lausekkeen vaikutukset rajataan edellä mainittuun ajanjaksoon?

⁽¹⁾ EYVL L 95, s. 29.

Kanne 20.7.2015 – Euroopan komissio v. Unkari

(Asia C-392/15)

(2015/C 302/34)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Støvlbæk ja Talabér-Ritz K.)

Vastaaja: Unkari

Vaatimukset

- On todettava, ettei Unkari ole noudattanut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan, kun se on asettanut julkisen notaarin ammatin harjoittamisen edellytykseksi kansalaisuutta koskevan vaatimuksen.
- Unkari on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että kansalaisuutta koskeva vaatimus julkisen notaarin ammatin harjoittamiseksi on syrjivä ja suhteeton sijoittautumisvapauden rajoitus. Unkari ei näin ollen ole täyttänyt Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

Komissio katsoo, että Unkarin lainsäädännössä julkisille notaareille annetut tehtävät eivät luonteensa puolesta liity julkisen vallan käyttöön, joten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 51 artiklassa määrätty poikkeus ei voi oikeuttaa kansalaisuutta vaatimuksena julkisen notaarin ammattiin pääsemiselle.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative (Luxemburg) on esittänyt 24.7.2015 – Noémie Depesme ja Saïd Kerrou v. Ministre de l'enseignement supérieur et de la recherche

(Asia C-401/15)

(2015/C 302/35)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour administrative

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Noémie Depesme ja Saïd Kerrou

Vastapuoli: Ministre de l'enseignement supérieur et de la recherche

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Jotta voitaisiin täyttää asianmukaisesti syrjintäkiellon vaatimukset, sellaisina kuin ne asetetaan työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 492/2011⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohdassa, luettuna yhdessä SEUT 45 artiklan 2 kohdan kanssa, arvioitaessa tosiasiallisen liittynän astetta ulkomailla asuvan opiskelijan, joka hakee taloudellista tukea korkeakouluopintoihin, ja Luxemburgin – jäsenvaltion, jossa rajatyöntekijä on toiminut palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana korkeakouluopintoihin myönnettävästä valtion taloudellisesta tuesta 22.6.2000 annetun lain 2 bis §:ssä, sellaisena kuin se on lisättyä 19.7.2013 annetulla lailla Euroopan unionin tuomioistuimen 20.6.2013 antaman tuomion (asia C-20/12)⁽²⁾ välittömänä seurauksena, tarkoitettulla tavalla – yhteiskunnan tai työmarkkinoiden välillä,

— onko katsottava, että edellytys, jonka mukaan asianomaisen opiskelijan on oltava asianomaisen rajatyöntekijän ”lapsi”, tarkoittaa, että opiskelijan on oltava rajatyöntekijän sellainen ensimmäisen asteen jälkeläinen suoraan etenevässä polvessa, jonka asema lapsena suhteessa hänen vanhempaansa on oikeudellisesti vahvistettu, siten, että pääpaino on vahvistetussa opiskelijan ja rajatyöntekijän välisessä lapsi-vanhempisuhteessa, jonka oletetaan olevan edellä mainitun liittynän taustalla, vai

— onko painotettava sitä, että rajatyöntekijä osallistuu edelleen opiskelijan elatukseen, vaikka heidän välillään ei välttämättä ole oikeudellista lapsi-vanhempisuhdetta, erityisesti osoittamalla riittävä yhteiselämään perustuva suhde, joka yhdistää rajatyöntekijän toiseen opiskelijan vanhemmista, johon opiskelijalla on oikeudellisesti vahvistettu lapsi-vanhempisuhde?

2) Onko jälkimmäisessä tapauksessa rajatyöntekijän olettavasti vapaaehtoiselle osallistumiselle opiskelijan elatukseen tiettyjä määrällisiä vaatimuksia, jos rajatyöntekijä ei elätä opiskelijaa yksin vaan samanaikaisesti opiskelijaan oikeudellisessa lapsi-vanhempisuhteessa olevien ja lähtökohtaisesti siten lakisääteisesti elatusvelvollisten vanhempien kanssa tai heistä toisen kanssa?

⁽¹⁾ EUVL L 141, s. 1.

⁽²⁾ EU:C:2013:411

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative (Luxemburg) on esittänyt 24.7.2015 – Adrien Kauffmann v. Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Asia C-402/15)

(2015/C 302/36)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour administrative

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Adrien Kauffmann

Vastapuoli: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Jotta voitaisiin täyttää asianmukaisesti syrjintäkiellon vaatimukset, sellaisina kuin ne asetetaan työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 492/2011 ⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohdassa, luettuna yhdessä SEUT 45 artiklan 2 kohdan kanssa, arvioitaessa tosiasiallisen liittynän astetta ulkomailla asuvan opiskelijan, joka hakee taloudellista tukea korkeakouluopintoihin, ja Luxemburgin – jäsenvaltion, jossa rajatyöntekijä on toiminut palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana korkeakouluopintoihin myönnettävästä valtion taloudellisesta tuesta 22.6.2000 annetun lain 2 bis §:ssä, sellaisena kuin se on lisättyä 19.7.2013 annetulla lailla Euroopan unionin tuomioistuimen 20.6.2013 antaman tuomion (asia C-20/12) ⁽²⁾ välittömänä seurauksena, tarkoitetulla tavalla – yhteiskunnan tai työmarkkinoiden välillä,
 - onko katsottava, että edellytys, jonka mukaan asianomaisen opiskelijan on oltava asianomaisen rajatyöntekijän ”lapsi”, tarkoittaa, että opiskelijan on oltava rajatyöntekijän sellainen ensimmäisen asteen jälkeläinen suoraan etenevässä polvessa, jonka asema lapsena suhteessa hänen vanhempaansa on oikeudellisesti vahvistettu, siten, että pääpaino on vahvistetussa opiskelijan ja rajatyöntekijän välisessä lapsi-vanhempisuhteessa, jonka oletetaan olevan edellä mainitun liittynän taustalla, vai
 - onko painotettava sitä, että rajatyöntekijä osallistuu edelleen opiskelijan elatukseen, vaikka heidän välillään ei välttämättä le oikeudellista lapsi-vanhempisuhdetta, erityisesti osoittamalla riittävä yhteiselämään perustuva suhde, joka yhdistää rajatyöntekijän toiseen opiskelijan vanhemmista, johon opiskelijalla on oikeudellisesti vahvistettu lapsi-vanhempisuhte?
- 2) Onko jälkimmäisessä tapauksessa rajatyöntekijän olettavasti vapaaehtoiselle osallistumiselle opiskelijan elatukseen tiettyjä määrällisiä vaatimuksia, jos rajatyöntekijä ei elätä opiskelijaa yksin vaan samanaikaisesti opiskelijaan oikeudellisessa lapsi-vanhempisuhteessa olevien ja lähtökohtaisesti siten lakisäateisesti elatusvelvollisten vanhempien kanssa tai heistä toisen kanssa?

⁽¹⁾ EUVL L 141, s. 1.

⁽²⁾ EU:C:2013:411

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative (Luxemburg) on esittänyt 24.7.2015 – Maxime Lefort v. Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Asia C-403/15)

(2015/C 302/37)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour administrative

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Maxime Lefort

Vastapuoli: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Jotta syrjintäkiellon vaatimukset, sellaisina kuin ne asetetaan työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 492/2011 ⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohdassa, luettuna yhdessä SEUT 45 artiklan 2 kohdan kanssa, joiden taustalla on Euroopan unionin perusoikeuskirjan 33 artiklan 1 kohta tarvittaessa yhdessä sen 7 artiklan kanssa, voitaisiin täyttää asianmukaisesti arvioitaessa tosiasiallisen liitynnän astetta ulkomailla asuvan opiskelijan, joka hakee taloudellista tukea korkeakouluopintoihin, ja Luxemburgin – jäsenvaltion, jossa rajatyöntekijä on toiminut palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana korkeakouluopintoihin myönnettävästä valtion taloudellisesta tuesta 22.6.2000 annetun lain 2 bis §:ssä, sellaisena kuin se on lisättyä 19.7.2013 annetulla lailla Euroopan unionin tuomioistuimen 20.6.2013 antaman tuomion (asia C-20/12) ⁽²⁾ välittömänä seurauksena, tarkoitetulla tavalla – yhteiskunnan tai työmarkkinoiden välillä,
 - onko katsottava, että edellytys, jonka mukaan asianomaisen opiskelijan on oltava asianomaisen rajatyöntekijän ”lapsi”, tarkoittaa, että opiskelijan on oltava rajatyöntekijän sellainen ensimmäisen asteen jälkeläinen suoraan etenevässä polvessa, jonka asema lapsena suhteessa hänen vanhempaansa on oikeudellisesti vahvistettu, siten, että pääpaino on vahvistetussa opiskelijan ja rajatyöntekijän välisessä lapsi-vanhempisuhteessa, jonka oletetaan olevan edellä mainitun liitynnän taustalla, vai
 - onko painotettava sitä, että rajatyöntekijä osallistuu edelleen opiskelijan elatukseen, vaikka heidän välillään ei välttämättä ole oikeudellista lapsi-vanhempisuhdetta, erityisesti osoittamalla riittävä yhteiselämään perustuva suhde, joka yhdistää rajatyöntekijän toiseen opiskelijan vanhemmista, johon opiskelijalla on oikeudellisesti vahvistettu lapsi-vanhempisuhte?
- 2) Onko jälkimmäisessä tapauksessa rajatyöntekijän olettavasti vapaaehtoiselle osallistumiselle opiskelijan elatukseen tiettyjä määrällisiä vaatimuksia, jos rajatyöntekijä ei elätä opiskelijaa yksin vaan samanaikaisesti opiskelijaan oikeudellisessa lapsi-vanhempisuhteessa olevien ja lähtökohtaisesti siten lakisääteisesti elatusvelvollisten vanhempien kanssa tai heistä toisen kanssa?

⁽¹⁾ EUVL L 141, s. 1.

⁽²⁾ EU:C:2013:411

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – GEA Group v. komissio

(Asia T-45/10) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Lämpöstabilisaattorien ESBO/esterit eurooppalaiset markkinat — Päätös, jossa todetaan EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkominen — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Sakot — Rikkomisesta vastuuseen joutuminen — Pääomaomistukseen perustuva oletama — Kilpailusääntöjen rikkomisen kesto ja näyttö rikkomisesta — Vanhentuminen — Hallinnollisen menettelyn kesto — Kohtuullinen aika — Puolustautumisoikeudet)

(2015/C 302/38)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: GEA Group AG (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Kallmayer, I. du Mont, G. Schiffers ja R. Van der Hout)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Sauer ja F. Ronkes Agerbeek, avustajanaan asianajaja W. Berg)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamismenettelystä (asia COMP/38589 – Lämpöstabilisaattorit) 11.11.2009 tehdyn komission päätöksen K(2009) 8682 lopullinen kumoamiseksi tai toissijaisesti määrätyn sakon määrän alentamiseksi

Tuomiolauselman

- 1) Kanne hylätään.
- 2) GEA Group AG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 100, 17.4.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Akzo Nobel ym. v. komissio

(Asia T-47/10) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Lämpöstabilisaattorien Euroopan markkinat — Päätös, jolla todetaan kaksi EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomista — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Rikkomisten kesto — Vanhentuminen — Hallinnollisen menettelyn kesto — Käsittelyaikojen kohtuullisuus — Puolustautumisoikeudet — Rikkomisten syyksilukeminen — Tytäryhtiöiden, yhteenliittymän, joka ei ole erillinen oikeussubjekti, ja tytäryhtiön toteuttamat kilpailusääntöjen rikkomiset — Sakkojen määrän laskeminen)

(2015/C 302/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Alankomaat), Akzo Nobel Chemicals GmbH (Düren, Saksa), Akzo Nobel Chemicals BV (Amersfoort, Alankomaat) ja Akros Chemicals Ltd (Warwickshire, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: aluksi asianajajat C. Swaak ja M. van der Woude, sitten C. Swaak ja R. Wesseling)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi F. Ronkes Agerbeek ja J. Bourke, sitten F. Ronkes Agerbeek ja P. Van Nuffel, avustajanaan barrister J. Holmes)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/38589 – Lämpöstabilisaattorit) 11.11.2009 tehdyn komission päätöksen K(2009) 8682 lopullinen kumoamisvaatimuksesta tai toissijaisesti kantajille määrättyjen sakkojen määrän alentamisvaatimuksesta.

Tuomiolauselma

- 1) EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/38589 – Lämpöstabilisaattorit) 11.11.2009 tehdyn komission päätöksen K(2009) 8682 lopullinen 2 artiklan 4, 6, 21 ja 23 alakohta kumotaan Akzo Nobel Chemicals GmbH:lle ja Akzo Nobel Chemicals BV:lle määrättyjen sakkojen osalta.
- 2) Päätöksen K(2009) 8682 lopullinen 2 artiklan 1–7 ja 18–24 alakohdassa määrättyjen sakkojen kokonaismäärä alennetaan 40 194 miljoonaan euroon Akzo Nobel NV:n osalta ja 11 881 980 euroon Akcros Chemicals Ltd:n osalta.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan kaksi viidesosaa Akzo Nobelin, Akzo Nobel Chemicals GmbH:n, Akzo Nobel Chemicals BV:n ja Akcros Chemicalsin oikeudenkäyntikuluista, ja se vastaa kolmesta viidesosasta omia oikeudenkäyntikulujaan. Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV ja Akcros Chemicals vastaavat puolestaan kolmesta viidesosasta omia oikeudenkäyntikulujaan, ja ne veloitetaan korvaamaan kaksi viidesosaa komission oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EUVL C 100, 17.4.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – GEA Group v. komissio

(Asia T-189/10) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Lämpöstabilisaattorien Euroopan markkinat — Päätös, jolla todetaan EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkominen — Tytäryhtiöiden toteuttama kilpailusääntöjen rikkominen — Sakot — Tytäryhtiöiden ja emoyhtiön yhteisvastuu — Kymmenen prosentin enimmäismäärän ylittyminen yhden tytäryhtiön osalta — Päätöksen tekeminen uudelleen — Sakon määrän alentaminen mainitun tytäryhtiön osalta — Sakon alennettua määrää koskevan maksuvelvollisuuden kohdistaminen toiseen tytäryhtiöön ja emoyhtiöön — Puolustautumisoikeudet — Oikeus tulla kuulluksi — Oikeus tutustua asiakirjoihin)

(2015/C 302/40)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: GEA Group AG (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Kallmayer, I. du Mont ja G. Schiffers)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Sauer ja F. Ronkes Agerbeek, avustajanaan asianajaja W. Berg)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse 8.2.2010 annetun komission päätöksen K(2010) 727, jolla muutettiin EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/38589 – Lämpöstabilisaattorit) 11.11.2009 tehtyä komission päätöstä K(2009) 8682 lopullinen, kumoamisvaatimuksesta tai toissijaisesti kantajalle määrättyjen sakkojen määrän alentamisvaatimuksesta.

Tuomiolauselma

- 1) *Komission 8.2.2010 antama päätös K(2010) 727, jolla muutettiin EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/38589 – Lämpöstabilisaattorit) 11.11.2009 tehtyä komission päätöstä K(2009) 8682 lopullinen, kumotaan GEA Group AG:tä koskevilta osin.*
- 2) *Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 179, 3.7.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – SLM ja Ori Martin v. komissio

(Asiat T-389/10 ja T-419/10) (¹)

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen — Yhtenä kokonaisuutena pidettävä, monitahoinen ja jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen — Vanhentuminen — Sakkojen määrän laskennasta annetut vuoden 2006 suuntaviivat — Se, että emoyhtiön katsotaan olevan vastuussa kilpailusääntöjen rikkomisesta — Oikeasuhteisuus — Rangaistusten ja seuraamusten yksilöllisyyden periaate — Täysi harkintavalta)

(2015/C 302/41)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantajat: Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (Ceprano, Italia) (edustajat: asianajajat G. Belotti ja F. Covone) (asia T-389/10) ja Ori Martin SA (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja P. Ziotti) (asia T-419/10)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi B. Gencarelli, V. Bottka ja P. Rossi, sitten V. Bottka, P. Rossi ja G. Conte)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamismenettelystä (asia COMP/38.344 – Jänneteräs) 30.6.2010 annetun komission päätöksen K(2010) 4387 lopullinen, sellaisena kuin se on muutettuna 30.9.2010 annetulla komission päätöksellä K(2010) 6676 lopullinen ja 4.4.2011 annetulla komission päätöksellä K(2011) 2269 lopullinen, kumoamiseksi ja muuttamiseksi

Tuomiolauselma

- 1) *Asiat T-389/10 ja T-419/10 yhdistetään tuomion antamista varten.*
- 2) *SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamismenettelystä (asia COMP/38.344 – Jänneteräs) 30.6.2010 annetun komission päätöksen K(2010) 4387 lopullinen, sellaisena kuin se on muutettuna 30.9.2010 annetulla komission päätöksellä K(2010) 6676 lopullinen ja 4.4.2011 annetulla komission päätöksellä K(2011) 2269 lopullinen, 1 artiklan 16 kohta kumotaan siltä osin kuin siinä katsotaan, että Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) on osallistunut sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen kokonaisuuteen jänneteräksen alalla sisämarkkinoilla ja Euroopan talousalueella (ETA) 10.2.1997–14.4.1997.*
- 3) *Päätöksen K(2010) 4387 lopullinen, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä K(2010) 6676 lopullinen ja päätöksellä K(2011) 2269 lopullinen, 2 artiklan 16 kohta kumotaan.*

- 4) SLM:lle määrätyn sakon määrää alennetaan 19,8 miljoonasta eurosta 19 miljoonaan euroon, joista 13,3 miljoonaa euroa määrätään maksettavaksi yhteisvastuullisesti Ori Martin SA:n kanssa; asetuksen (EY) N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdassa säädetyn liikevaihdon lakisääteisen kymmenen prosentin raja-arvon takia SLM:lle määrätyn sakon lopulliseksi määräksi vahvistetaan 1,956 miljoonaa euroa.
- 5) Kanteet hylätään muilta osin.
- 6) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan kaksi kolmasosaa SLM:n oikeudenkäyntikuluista ja yksi kolmasosa Ori Martinin oikeudenkäyntikuluista.
- 7) SLM vastaa yhdestä kolmasosasta omia oikeudenkäyntikulujaan.
- 8) Ori Martin vastaa kahdesta kolmasosasta omia oikeudenkäyntikulujaan.

⁽¹⁾ EUVL C 301, 6.11.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Nedri Spanstaal v. komissio

(Asia T-391/10) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Kiintiöiden ja hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen — Enimmäismäärä, joka on kymmenen prosenttia liikevaihdosta — Merkityksellinen liikevaihto — Yhteistyö hallinnollisessa menettelyssä — Sakkojen määrän laskennasta annetut vuoden 2006 suuntaviivat)

(2015/C 302/42)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Nedri Spanstaal BV (Venlo, Alankomaat) (edustajat: aluksi asianajajat M. Slotboom ja B. Haan, sitten M. Slotboom)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Van Nuffel, S. Noë ja V. Bottka)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan kumottavaksi SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamismenettelyä (asia COMP/38.344 – Jänneteräs) 30.6.2010 annettu komission päätös C (2010) 4387 lopullinen, sellaisena kuin se on muutettuna 30.9.2010 annetulla komission päätöksellä C (2010) 6676 lopullinen ja 4.4.2011 annetulla komission päätöksellä C (2011) 2269 lopullinen.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Nedri Spanstaal BV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 301, 6.11.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Westfälische Drahtindustrie ym. v. komissio(Asia T-393/10) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Monitahoinen kilpailusääntöjen rikkominen — Yhtenä kokonaisuutena pidettävä jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen — Irtisanoutuminen — Rikkomisen vakavuus — Lieventävät seikat — Yhdenvertainen kohtelu — Rangaistusten ja seuraamusten yksilöllisyyden periaate — Maksukyvyn arviointi — Komission vuoden 2002 yhteistyötiedonanto — Sakkojen määrän laskennasta annetut vuoden 2006 suuntaviivat — Täysi harkintavalta)

(2015/C 302/43)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Saksa), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Saksa) (edustajat: aluksi asianajajat C. Stadler ja N. Tkatchenko, sitten asianajajat C. Stadler ja S. Budde)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Bottka, R. Sauer ja C. Hödlmayr, avustajanaan asianajaja M. Buntscheck)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamismenettelystä (asia COMP/38.344 – Jänneteräs) 30.6.2010 annetun komission päätöksen K(2010) 4387 lopullinen, sellaisena kuin se on muutettuna 30.9.2010 annetulla komission päätöksellä K(2010) 6676 lopullinen ja 4.4.2011 annetulla komission päätöksellä K(2011) 2269 lopullinen, kumoamiseksi ja muuttamiseksi ja vaatimus komission kilpailun pääosaston pääjohtajan 14.2.2011 päivätyn kirjeen kumoamiseksi

Tuomiolauselma

- 1) *Lausunnon antaminen tästä kanteesta raukeaa siltä osin kuin kyse on Westfälische Drahtindustrie GmbH:lle ja Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG:lle 30.9.2010 annetussa komission päätöksessä K (2010) 6676 lopullinen myönnetystä sakon alennuksesta.*
- 2) *SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamismenettelystä (asia COMP/38.344 – Jänneteräs) 30.6.2010 annetun komission päätöksen K(2010) 4387 lopullinen, sellaisena kuin se on muutettuna 30.9.2010 annetulla komission päätöksellä K(2010) 6676 lopullinen ja 4.4.2011 annetulla komission päätöksellä K(2011) 2269 lopullinen, 2 artiklan 8 kohta kumotaan.*
- 3) *Komission kilpailun pääosaston pääjohtajan 14.2.2011 päivätty kirje kumotaan.*
- 4) *Westfälische Drahtindustrie, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. ja Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. velvoitetaan maksamaan yhteisvastuullisesti 15 485 000 euron suuruinen sakko.*

- 5) Westfälische Drahtindustrie ja Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. velvoitetaan maksamaan yhteisvastuullisesti 23 370 000 euron suuruinen sakko.
- 6) Westfälische Drahtindustrie velvoitetaan maksamaan 7 695 000 euron suuruinen sakko.
- 7) Kanne hylätään muilta osin.
- 8) Westfälische Drahtindustrie, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. ja Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. vastaavat puolesta omia oikeudenkäyntikulujaan välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien. Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan puolet Westfälische Drahtindustrien, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co:n ja Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co:n oikeudenkäyntikuluista välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

⁽¹⁾ EUVL C 301, 6.11.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – *Fapricela v. komissio*

(Asia T-398/10) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen — Yhteistyö hallinnollisessa menettelyssä)

(2015/C 302/44)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Fapricela – Indústria de Trefilaria, SA (Ançã, Portugali) (edustajat: aluksi asianajajat M. Gorjão-Henriques ja S. Roux, sitten asianajajat T. Guerreiro, R. Lopes ja S. Alberto)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre, P. Costa de Oliveira ja V. Bottka, avustajanaan asianajaja M. Marques Mendes)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamismenettelystä (asia COMP/38.344 – Jänneteräs) 30.6.2010 annetun komission päätöksen K(2010) 4387 lopullinen, sellaisena kuin se on muutettuna 30.9.2010 annetulla komission päätöksellä K(2010) 6676 lopullinen ja 4.4.2011 annetulla komission päätöksellä K(2011) 2269 lopullinen, kumoamiseksi ja muuttamiseksi

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamismenettelystä (asia COMP/38.344 – Jänneteräs) 30.6.2010 annettu komission päätös K(2010) 4387 lopullinen, sellaisena kuin se on muutettuna 30.9.2010 annetulla komission päätöksellä K(2010) 6676 lopullinen ja 4.4.2011 annetulla komission päätöksellä K(2011) 2269 lopullinen, kumotaan siltä osin kuin siinä todetaan, että Fapricela – Indústria de Trefilaria, SA on rikkonut SEUT 101 artiklan 1 kohdan määräyksiä, kun se on sen lisäksi, että se on osallistunut kyseisten määräysten rikkomiseen Pyreneiden niemimaan markkinoilla, osallistunut sisämarkkinat ja myöhemmin Euroopan talousalueen (ETA) kattavaan kartelliin, ja määrätään sille 8 874 000 euron suuruinen sakko.

- 2) *Fapricela – Indústria de Trefilarialle määrätyn sakon määräksi vahvistetaan 8 874 000 euroa.*
- 3) *Kanne hylätään muilta osin.*
- 4) *Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EUVL C 301, 6.11.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Emesa-Trefilería ja Industrias Galycas v. komissio

(Asia T-406/10) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen — Yhteistyö hallinnollisessa menettelyssä — Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 139 artiklan a alakohta)

(2015/C 302/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Emesa-Trefilería, SA (Arteixo, Espanja) ja Industrias Galycas, SA (Vitoria, Espanja) (edustajat: asianajajat A. Creus Carreras ja A. Valiente Martin)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi V. Bottka ja F. Castilla Contreras, sitten V. Bottka ja A. Biolan, avustajanaan barrister M. Gray)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: F. Florindo Gijón ja R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan kumottavaksi ja muutettavaksi SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamismenettelystä (asia COMP/38.344 – Jänneteräs) 30.6.2010 annettu komission päätös K (2010) 4387 lopullinen, sellaisena kuin se on muutettuna 30.9.2010 annetulla komission päätöksellä K (2010) 6676 lopullinen ja 4.4.2011 annetulla komission päätöksellä K (2011) 2269 lopullinen.

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Emesa-Trefilería, SA ja Industrias Galycas, SA vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan Euroopan komission ja Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Komissio veloitetaan korvaamaan unionin yleiselle tuomioistuimelle 1 500 euron suuruinen summa unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 139 artiklan a alakohdan nojalla tiettyjen sellaisten kustannusten korvaamiseksi, jotka viimeksi mainitulle aiheutuivat.*

⁽¹⁾ EUVL C 301, 6.11.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Socitrel v. komissio

(Asiat T-413/10 ja T-414/10) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen — Yhteistyö hallinnollisessa menettelyssä — Sakkojen määrän laskennasta annetut vuoden 2006 suuntaviivat — Kohtuullinen aika)

(2015/C 302/46)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantajat: Socitrel – Sociedade Industrial de Trefilaria, SA (Trofa, Portugali) (edustajat: asianajajat F. Proença de Carvalho ja T. Faria) (asia T-413/10) ja Companhia Previdente – Sociedade de Controlo de Participações Financeiras, SA (Lissabon, Portugali) (edustajat: asianajajat D. Proença de Carvalho ja J. Caimoto Duarte) (asia T-414/10)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre, P. Costa de Oliveira ja V. Bottka, avustajanaan asianajaja M. Marques Mendes)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamismenettelystä (asia COMP/38.344 – Jänneteräs) 30.6.2010 annetun komission päätöksen K(2010) 4387 lopullinen, sellaisena kuin se on muutettuna 30.9.2010 annetulla komission päätöksellä K(2010) 6676 lopullinen ja 4.4.2011 annetulla komission päätöksellä K(2011) 2269 lopullinen, kumoamiseksi ja muuttamiseksi

Tuomiolauselma

- 1) Asiat T-413/10 ja T-414/10 yhdistetään tuomion antamista varten.
- 2) Kanteet hylätään.
- 3) Socitrel – Sociedade Industrial de Trefilaria, SA ja Companhia Previdente – Sociedade de Controlo de Participações Financeiras, SA vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut välitoimimennettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

⁽¹⁾ EUVL C 317, 20.11.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – voestalpine ja voestalpine Wire Rod Austria v. komissio

(Asia T-418/10) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Yhtenä kokonaisuutena pidettävä, monitahoinen ja jatkettu rikkominen — Edustussopimus — Kysymys siitä, voidaanko päämiehen katsoa olevan vastuussa myyntiedustajan kilpailusääntöjen vastaisesta käyttäytymisestä — Päämies ei ollut tietoinen myyntiedustajan kilpailusääntöjen vastaisesta käyttäytymisestä — Osallistuminen rikkomisen osatekijään ja tietoisuus kokonaisuunnitelmasta — Sakkojen määrän laskennasta annetut vuoden 2006 suuntaviivat — Suhteellisuus — Rangaistusten ja seuraamusten yksilöllisyyden periaate — Täysi harkintavalta)

(2015/C 302/47)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: voestalpine AG (Linz, Itävalta) ja voestalpine Wire Rod Austria GmbH, entinen voestalpine Austria Draht GmbH (Sankt Peter-Freienstein, Itävalta) (edustajat: asianajajat A. Ablasser-Neuhuber, G. Fussenegger, U. Denzel ja M. Mayer)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Sauer, V. Bottka ja C. Hödlmayr, avustajanaan asianajaja R. Van der Hout)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan kumottavaksi SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamismenettelystä (asia COMP/38.344 – Jänneteräs) 30.6.2010 annettu komission päätös C (2010) 4387 lopullinen, sellaisena kuin se on muutettuna 30.9.2010 annetulla komission päätöksellä C (2010) 6676 lopullinen ja 4.4.2011 annetulla komission päätöksellä C (2011) 2269 lopullinen.

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamismenettelystä (asia COMP/38.344 – Jänneteräs) 30.6.2010 annetun komission päätöksen C (2010) 4387 lopullinen, sellaisena kuin se on muutettuna 30.9.2010 annetulla komission päätöksellä C (2010) 6676 lopullinen ja 4.4.2011 annetulla komission päätöksellä C (2011) 2269 lopullinen, 2 artiklan 5 kohta kumotaan.
- 2) Yhteisvastuullisesti voestalpine AG:lle ja voestalpine Wire Rod Austria GmbH:lle määrätyn sakon määrää alennetaan 22 miljoonasta eurosta 7,5 miljoonaan euroon.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan kaksi kolmasosaa voestalpinelle ja voestalpine Wire Rod Austrialle aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.
- 5) Voestalpine ja voestalpine Wire Rod Austria vastaavat yhdestä kolmasosasta oikeudenkäyntikulujaan.

⁽¹⁾ EUVL C 301, 6.11.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Trafilerie Meridionali v. komissio

(Asia T-422/10) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen — Yhtenä kokonaisuutena pidettävä, monitahoinen ja jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen — Oikeasuhteisuus — Rangaistusten ja seuraamusten yksilöllisyyden periaate — Täysi harkintavalta)

(2015/C 302/48)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Trafilerie Meridionali SpA, aiemmin Emme Holding SpA (Pescara, Italia) (edustajat: asianajajat G. Visconti, E. Vassallo di Castiglione, M. Siragusa, M. Beretta ja P. Ferrari)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi B. Gencarelli ja V. Bottka, sitten V. Bottka ja R. Striani ja lopuksi V. Bottka ja G. Conte, avustajanaan asianajaja P. Manzini)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamismenettelystä (asia COMP/38.344 – Jänneteräs) 30.6.2010 annetun komission päätöksen K(2010) 4387 lopullinen, sellaisena kuin se on muutettuna 30.9.2010 annetulla komission päätöksellä K(2010) 6676 lopullinen ja 4.4.2011 annetulla komission päätöksellä K(2011) 2269 lopullinen, kumoamiseksi ja muuttamiseksi

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamismenettelystä (asia COMP/38.344 – Jänneteräs) 30.6.2010 annetun komission päätöksen K(2010) 4387 lopullinen, sellaisena kuin se on muutettuna 30.9.2010 annetulla komission päätöksellä K(2010) 6676 lopullinen ja 4.4.2011 annetulla komission päätöksellä K(2011) 2269 lopullinen, 1 artiklan 17 kohta kumotaan siltä osin kuin komissio on katsonut, että Trafilerie Meridionali SpA, aiemmin Emme Holding SpA, on osallistunut kyseisen kilpailusääntöjen rikkomisen yleiseurooppalaiseen osaan 4.3.1997–9.10.2000, on katsonut, että tämä osallistuminen on koskenut kolmesta langasta koostuvaa punosta 4.3.1997–28.2.2000, ja on todennut tämän kilpailuvastaisiin menettelytapoihin osallistumisen 30.8.2001 ja 10.6.2002 väliseltä ajanjaksolta.
- 2) Päätöksen K(2010) 4387 lopullinen, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä K(2010) 6676 lopullinen ja päätöksellä K(2011) 2269 lopullinen, 2 artiklan 17 kohta kumotaan.
- 3) Tramelle määrätyn sakon määräksi vahvistetaan 3,2 miljoonaa euroa.
- 4) Kanne hylätään muilta osin.
- 5) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan asiassa T-422/10.
- 6) Trafilerie Meridionali vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut asiassa T-422/10 R.

⁽¹⁾ EUVL C 317, 20.11.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Redaelli Tecna v. komissio

(Asia T-423/10) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen — Yhteistyö hallinnollisessa menettelyssä — Kohtuullinen kesto)

(2015/C 302/49)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Redaelli Tecna SpA (Milano, Italia) (edustajat: asianajajat R. Zaccà, M. Todino, E. Cruellas Sada ja S. Patuzzo)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi B. Gencarelli, L. Prete ja V. Bottka, sitten V. Bottka, G. Conte ja P. Rossi)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan kumottavaksi SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamismenettelystä (asia COMP/38.344 – Jänneteräs) 30.6.2010 annettu komission päätös C (2010) 4387 lopullinen, sellaisena kuin se on muutettuna 30.9.2010 annetulla komission päätöksellä C (2010) 6676 lopullinen ja 4.4.2011 annetulla komission päätöksellä C (2011) 2269 lopullinen.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.

- 2) Redaelli Tecna SpA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 317, 20.11.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – HIT Groep v. komissio

(Asia T-436/10) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen — Säännöt, jotka koskevat sitä, voidaanko emoyhtiön katsoa olevan vastuussa tytäryhtiönsä kilpailusääntöjen vastaisesta käyttäytymisestä — Olettama, jonka mukaan emoyhtiö käyttää tosiasiallisesti ratkaisevaa vaikutusvaltaa tytäryhtiössä — Kohtuullinen kesto)

(2015/C 302/50)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: HIT Groep BV (Haarlem, Alankomaat) (edustajat: aluksi asianajajat G. van der Wal, G. Oosterhuis ja H. Albers, sitten G. van der Wal ja G. Oosterhuis)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Van Nuffel, S. Noë ja V. Bottka)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan kumottavaksi SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamismenettelystä (asia COMP/38.344 – Jänneteräs) 30.6.2010 annettu komission päätös C (2010) 4387 lopullinen, sellaisena kuin se on muutettuna 30.9.2010 annetulla komission päätöksellä C (2010) 6676 lopullinen ja 4.4.2011 annetulla komission päätöksellä C (2011) 2269 lopullinen.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) HIT Groep BV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 317, 20.11.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Akzo Nobel ja Akcros Chemicals v. komissio

(Asia T-485/11) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Lämpöstabilisaattorien Euroopan markkinat — Päätös, jolla todetaan EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkominen — Yhteisen tytäryhtiön toteuttama kilpailusääntöjen rikkominen — Sakot — Tytäryhtiön ja emoyhtiöiden yhteisvastuu — Toiseen emoyhtiöön sovellettava kymmenen vuoden vanhentumisaika — Päätöksen tekeminen uudelleen — Sakon määrän alentaminen toisen emoyhtiön osalta — Sakon alennettua määrää koskevan maksuvelvollisuuden kohdistaminen tytäryhtiöön ja toiseen emoyhtiöön — Puolustautumisoikeudet)

(2015/C 302/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Alankomaat) ja Akcros Chemicals Ltd (Warwickshire, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat C. Swaak ja R. Wesseling)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi F. Ronkes Agerbeek ja J. Bourke, sitten F. Ronkes Agerbeek ja P. Van Nuffel, avustajanaan barrister J. Holmes)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse 30.6.2011 annetun komission päätöksen, jolla muutettiin EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/38589 – Lämpöstabilisaattorit) 11.11.2009 tehtyä komission päätöstä K(2009) 8682 lopullinen siltä osin kuin päätös oli osoitettu Akzo Nobelille ja Ackros Chemicalsille, kumoamisvaatimuksesta tai toissijaisesti kantajille määrättyjen sakkojen määrän alentamisvaatimuksesta.

Tuomiolauselma

- 1) *Komission 30.6.2011 antama päätös, jolla muutettiin EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/38589 – Lämpöstabilisaattorit) 11.11.2009 tehtyä komission päätöstä K(2009) 8682 lopullinen, kumotaan.*
- 2) *Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 331, 12.11.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Knauf Insulation Technology v. SMHV – Saint Gobain Cristalería (ECOSE)

(Asia T-323/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väittemenettely — Euroopan yhteisön nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Sanamerkki ECOSE — Aikaisempi kansallinen sanamerkki ECOSEC FACHADAS — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2015/C 302/52)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Knauf Insulation Technology (Visé, Belgia) (edustaja: asianajaja K. Manhaeve)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: P. Geroulakos)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Saint Gobain Cristalería, SL (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat M. Montaña, S. Sebé ja I. Carulla)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n viidennen valituslautakunnan 17.4.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 259/2011-5), joka koskee Saint Gobain Cristalería, SL:n ja Knauf Insulation Technologiesin välistä väittemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Knauf Insulation Technology veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 295, 29.9.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Knauf Insulation Technology v. SMHV – Saint Gobain Cristalería (ECOSE TECHNOLOGY)

(Asia T-324/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Euroopan yhteisön nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Kuviomerkki ECOSE TECHNOLOGY — Aikaisempi kansallinen sanamerkki ECOSEC FACHADAS — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2015/C 302/53)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Knauf Insulation Technology (Visé, Belgia) (edustaja: asianajaja K. Manhaeve)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: P. Geroulakos)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Saint Gobain Cristalería, SL (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat M. Montaña, S. Sebé ja I. Carulla)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n viidennen valituslautakunnan 4.5.2012 tekemästä päätöksestä (asiat R 1193/2011-5 ja R 1426/2011-5), joka koskee Saint Gobain Cristalería, SL:n ja Knauf Insulation Technologiesin välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) viidennen valituslautakunnan 4.5.2012 tekemä päätös (asiat R 1193/2011-5 ja R 1426/2011-5) kumotaan sikäli kuin valituslautakunta yhtäältä hylkäsi Knauf Insulation Technologyn tekemän valituksen ja toisaalta kumosi väiteosaston päätöksen.
- 2) SMHV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan puolet Knauf Insulation Technologyn oikeudenkäyntikuluista.
- 3) Saint Gobain Cristalería, SL vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan puolet Knauf Insulation Technologyn oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EUVL C 295, 29.9.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Pilkington Group v. komissio

(Asia T-462/12) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Hallinnollinen menettely — Autonlasin eurooppalaiset markkinat — EY 81 artiklan rikkomisen toteavan päätöksen julkaisu — Liikesalaisuuden piiriin väitetyt kuuluvien tietojen luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön epääminen — Perusteluvollisuus — Luottamuksellisuus — Liikesalaisuus — Luottamuksensuoja)

(2015/C 302/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Pilkington Group Ltd (St Helens, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: solicitor J. Scott, solicitor S. Wisking, solicitor K. Fountoukakos-Kyriakakos, ja asianajaja C. Puech Baron)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Kellerbauer, P. Van Nuffel ja G. Meessen)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse Pilkington Group Ltd:n kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan tehtävästä ja toimivaltuuksista tietyissä kilpailuasioita koskeissa menettelyissä 13.10.2011 tehdyn komission puheenjohtajan päätöksen 2011/695/EU 8 artiklan perusteella tekemän luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön epäämisestä 6.8.2012 tehdyn komission päätöksen C (2012) 5718 lopullinen (asia COMP/39.125 – Autonlasi) osittaista kumoamista koskevasta vaatimuksesta.

Tuomiolauselma

- 1) Pilkington Group Ltd:n kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan tehtävästä ja toimivaltuuksista tietyissä kilpailuasioita koskeissa menettelyissä 13.10.2011 tehdyn komission puheenjohtajan päätöksen 2011/695/EU 8 artiklan perusteella tekemän luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön epäämisestä 6.8.2012 tehdyn komission päätöksen C (2012) 5718 lopullinen (asia COMP/39.125 – Autonlasi) kumotaan siltä osin kuin se liittyy Pilkington Groupin vaatimukseen, joka koskee [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamismenettelystä 12.11.2008 tehdyn päätöksen C (2008) 6815 lopullinen 115 perustelukappaletta.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Pilkington Group veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 379, 8.12.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – AGC Glass Europe ym. v. komissio

(Asia T-465/12) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Hallinnollinen menettely — Autonlasiin eurooppalaiset markkinat — EY 81 artiklan rikkomisen toteavan päätöksen julkaisu — Tietojen, jotka komissio aikoo julkaista, luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön epääminen — Perusteluvollisuus — Luottamuksellisuus — Liikesalaisuus — Sakoista vapauttamista ja sakkojen lieventämistä koskeva ohjelma — Luottamuksensuoja — Yhdenvertainen kohtelu)

(2015/C 302/55)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: AGC Glass Europe (Bryssel, Belgia), AGC Automotive Europe SA (Fleurus, Belgia), AGC France SAS (Boussois, Ranska), AGC Flat Glass Italia Srl (Cuneo, Italia), AGC Glass UK Ltd (Northampton, Yhdistynyt kuningaskunta) ja AGC Glass Germany GmbH (Wegberg, Saksa) (edustajat: asianajajat L. Garzaniti, J. Blockx, P. Niggemann, A. Burckett St Laurent ja solicitor S. Ryan)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Kellerbauer, G. Meessen ja P. Van Nuffel)

Oikeudenkäynnin kohde

6.8.2012 tehdyn komission päätöksen C(2012) 5719 final kumoamisvaatimus; tällä päätöksellä hylätään luottamuksellista käsittelyä koskeva pyyntö, jonka AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd ja AGC Glass Germany GmbH ovat esittäneet kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan tehtävästä ja toimivaltuuksista tietyissä kilpailuasioita koskeissa menettelyissä 13.10.2011 annetun komission puheenjohtajan päätöksen 2011/695/EU 8 artiklan nojalla (asia COMP/39.125 – Autonlasi).

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd ja AGC Glass Germany GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 379, 8.12.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Cactus v. SMHV – Del Rio Rodríguez (CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ)

(Asia T-24/13) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki CACTUS ja aikaisempi yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki Cactus — Aikaisemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 42 artiklan 2 kohta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 76 artiklan 1 ja 2 kohta)

(2015/C 302/56)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Cactus SA (Bertrange, Luxemburg) (edustaja: asianajaja K. Manhaeve)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa: Isabel Del Rio Rodríguez (Malaga, Espanja)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 19.10.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 2005/2011-2), joka koskee Cactus SA:n ja Isabel Del Rio Rodríguezin välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) toisen valituslautakunnan 19.10.2012 tekemän päätöksen (asia R 2005/2011-2) päätösoosan 1 kohta kumotaan sikäli kuin siinä hylättiin väite sillä perusteella, että aikaisemmat tavaramerkit eivät kattaneet luokkaan 35 kuuluvia palveluja ”luonnonkasvien ja -kukkien, siementen; tuoreiden hedelmien ja vihannesten vähittäismyynti”.
- 2) SMHV:n toisen valituslautakunnan edellä mainitun, 19.10.2012 tekemän päätöksen päätösoosan 2 kohta kumotaan sikäli kuin siinä kumottiin väiteosaston päätöksen osa, jossa hyväksyttiin väite, joka perustui luokkaan 31 kuuluvien tavaroihin ”luonnonkasvit ja -kukat; siemenet”, samoin kuin kyseisen päätöksen päätösoosan 1 kohta, jossa hylättiin kyseisiin tavaroihin perustuva väite.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) Cactus SA velvoitetaan korvaamaan 1/3 oikeudenkäyntikuluista, jotka osapuolille aiheutuivat unionin yleisessä tuomioistuimessa. SMHV vastaa 2/3 kyseisistä oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EUVL C 101, 6.4.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Dennekamp v. parlamentti(Asia T-115/13) ⁽¹⁾

(Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, jotka koskevat tiettyjen Euroopan parlamentin jäsenten kuulumista lisäeläkejärjestelmään — Kieltäytyminen asiakirjojen luovuttamisesta — Yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suoja koskeva poikkeus — Asetuksen (EY) N:o 45/2001 8 artiklan b alakohta — Henkilötietojen siirtäminen — Edellytykset, jotka koskevat tietojen siirtämisen tarpeellisuutta ja vaaraa rekisteröidyn oikeutettujen etujen vaarantumisesta)

(2015/C 302/57)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Gert-Jan Dennekamp (Giethoorn, Alankomaat) (edustajat: asianajajat O. Brouwer, T. Oeyen ja E. Raedts)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: N. Lorenz ja N. Görlitz)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Suomen tasavalta (asiamies: H. Leppo) Ruotsin kuningaskunta (asiamiehet: aluksi A. Falk, C. Meyer-Seitz, S. Johannesson ja U. Persson, sitten A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg, C. Hagerman ja F. Sjövall) ja Euroopan tietosuojavaltuutettu (asiamiehet: A. Buchta ja U. Kallenberger)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus Euroopan parlamentin 11.12.2012 tekemän päätöksen A (2012) 13180, jolla kantajalta evättiin oikeus tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskevat tiettyjen Euroopan parlamentin jäsenten kuulumista lisäeläkejärjestelmään, kumoamiseksi.

Tuomiolauselma

- 1) Lausunnon antaminen Gert-Jan Dennekampin vaatimuksesta Euroopan parlamentin 11.12.2012 tekemän sellaisen päätöksen A (2012) 13180 kumoamiseksi, jolla kantajalta evättiin oikeus tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskevat tiettyjen Euroopan parlamentin jäsenten kuulumista lisäeläkejärjestelmään, raukeaa, koska siinä oli evätty oikeus tutustua sellaisten 65 Euroopan parlamentin jäsenen nimiin, jotka olivat kantajia 15.12.2010 annettuun määräykseen *Albertini ym. ja Donnelly v. parlamentti* (T-219/09 ja T-326/09, Kok., EU:T:2010:519) ja 18.10.2011 annettuun tuomioon *Purvis v. parlamentti* (T-439/09, Kok., EU:T:2011:600) johtaneissa asioissa.
- 2) Päätös A (2012) 13180 kumotaan siltä osin kuin siinä oli kieltäydytty antamasta oikeutta tutustua sellaisten jäsenten nimiin, jotka ovat mukana lisäeläkejärjestelmässä ja jotka ottivat parlamentin täysistunnon jäseninä tosiasiallisesti osaa lisäeläkejärjestelmästä 24.4.2007, 22.4.2008 ja 10.5.2012 toimitettuihin äänestyksiin.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) Parlamentti vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja kolmesta neljäsosasta Dennekampin oikeudenkäyntikuluja.
- 5) Dennekamp vastaa yhdestä neljäsosasta omia oikeudenkäyntikulujaan.

6) Euroopan tietosuojavaltuutettu, Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 114, 20.4.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Deutsche Rockwool Mineralwoll v. SMHV – Recticel (λ)

(Asia T-215/13) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Menettämismenettely — Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki λ — Tosiasiallinen käyttö — Käyttö osana yhdistelmämerkkiä — Todisteet käyttämisestä — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artikla ja 51 artiklan 1 kohta)

(2015/C 302/58)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG (Gladbeck, Saksa) (edustaja: asianajaja J. Krenzel)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamiehet: aluksi L. Rampini, sitten P. Bullock ja N. Bambara)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa: Recticel SA (Bryssel, Belgia)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n viidennen valituslautakunnan 4.2.2013 tekemästä päätöksestä (asia R 112/2012-5), joka koskee Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG:n ja Recticel SA:n välistä peruuttamismenettelyä

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 178, 22.6.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Portugali v. komissio

(Asia T-314/13) ⁽¹⁾

(Koheesiorahasto — Madeiran itsehallintoalueen satamainfrastruktuurin kehittäminen (Caniçalin satama) — Taloudellisen tuen alentaminen — Päätöksen tekemisen määräajan noudattamatta jättäminen — Olennaisten menettelymääräysten rikkominen)

(2015/C 302/59)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Portugalin tasavalta (asiamies: L. Inez Fernandes, avustajinaan asianajajat M. Gorrão-Henriques ja J. da Silva Sampaio)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Guerra e Andrade ja D. Recchia)

Oikeudenkäynnin kohde

"Satamainfrastruktuurien kehittäminen Madeiran itsehallintoalueella – Caniçalin satama" -hanketta (Madeira, Portugali) varten koheesiorahastosta Portugalin tasavallalle myönnetyn tuen alentamisesta 27.3.2013 annetun komission päätöksen C (2013) 1870 final 1 ja 2 artiklan kumoamisvaatimus

Tuomiolauselma

- 1) "Satamainfrastruktuurien kehittäminen Madeiran itsehallintoalueella – Caniçalin satama" -hanketta (Madeira, Portugali) varten koheesiorahastosta Portugalin tasavallalle myönnetyn tuen alentamisesta 27.3.2013 annettu komission päätös C(2013) 1870 final kumotaan.
- 2) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 226, 3.8.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Westermann Lernspielverlag v. SMHV – Diset (bambinoLÜK)

(Asia T-333/13) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin bambinoLÜK rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki BAMBINO — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2015/C 302/60)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Westermann Lernspielverlag GmbH (Braunschweig, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Nordemann ja M. Maier)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa: Diset, SA (Barcelona, Espanja)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 3.4.2013 tekemästä päätöksestä (asia R 1323/2012-2), joka koskee Diset, SA:n ja Westermann Lernspielverlag GmbH:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Westermann Lernspielverlag GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 252, 31.8.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – CSF v. komissio(Asia T-337/13) ⁽¹⁾

(Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivi 2006/42/EY — Koneet, joissa on CE-merkintä — Olennaiset turvallisuusvaatimukset — Ihmisille aiheutuvat turvallisuusriskit — Suojalauseke — Komission päätös, jossa todetaan perustelluksi markkinoille saattamisen kieltämistä koskeva kansallinen toimenpide — Suojalausekkeen täytäntöönpanoa koskevat edellytykset — Ilmeinen arviointivirhe — Yhdenvertainen kohtelu)

(2015/C 302/61)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: CSF Srl (Grumolo delle Abbadesse, Italia) (edustajat: asianajajat R. Santoro, S. Armellini ja R. Bugaro)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamies: G. Zavvos, avustajanaan asianajaja M. Pappalardo)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Tanskan kuningaskunta (asiamiehet: aluksi V. Pasternak Jørgensen ja M. Wolff, sitten M. Wolff, C. Thorning, U. Melgaard ja N. Lyshøj)

Oikeudenkäynnin kohde

Tanskan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/42/EY 11 artiklan mukaisesti toteuttamasta toimenpiteestä monikäyttöisen maansiirtokoneen tyypin osalta 8.4.2013 annetun komission päätöksen 2013/173/EU (EUVL L 101, s. 29) kumoamisvaatimus

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *CSF Srl vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut tämän kanteen ja väli toimimisen yhteydessä.*
- 3) *Tanskan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EUVL C 233, 10.8.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – TVR Automotive v. SMHV – TVR Italia (TVR ITALIA)(Asia T-398/13) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin TVR ITALIA rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansalliset ja yhteisön tavaramerkeiksi rekisteröidyt sanamerkit TVR — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Menettämismenettely — Aikaisemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttäminen — Asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohta — Asetuksen N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohta)

(2015/C 302/62)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: TVR Automotive Ltd (Whiteley, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: aluksi G. Schneider ja S. Hanne, sitten J. Crespo Carillo)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: TVR Italia Srl (Canosa, Italia) (edustaja: asianajaja F. Caricato)

Oikeudenkäynnin kohde

Asia, jossa on kyse kanteesta, joka on nostettu SMHV:n toisen valituslautakunnan 14.5.2013 tekemästä päätöksestä (asia R 823/2011-2), joka koskee Muadib Beteiligung GmbH:n ja TVR Italia Srl:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) toisen valituslautakunnan 14.5.2013 tekemä päätös (asia R 823/2011-2), joka koskee Muadib Beteiligung GmbH:n ja TVR Italia Srl:n välistä väitemenettelyä, kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) SMHV ja TVR Italia Srl veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 274, 21.9.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Espanja v. komissio

(Asia T-561/13) ⁽¹⁾

(EMOTR — Tukiosasto — Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Galician alueen maaseudun kehittämissuunnitelma (2007–2013) — Maaseudun kehittämisen tukitoimenpiteet — Luonnonhaittakorvaukset — Espanjalle aiheutuneet menot — Paikan päällä suoritettavat tarkastukset — Velvollisuus laskea eläimet — Asetuksen (EY) N:o 1975/2006 10 artiklan 2 ja 4 kohta ja 14 artiklan 2 kohta — Asetuksen (EY) N:o 796/2004 35 artiklan 1 kohta — Yksipuolinen tuomio)

(2015/C 302/63)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamiehet: aluksi abogada del Estado N. Díaz Abad, sitten abogado del Estado M. Sampol Pucurull)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: I. Galindo Martín ja P. Rossi)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 13.8.2013 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen 2013/433/EU (EUVL L 219, s. 49) osittaiseksi kumoamiseksi siltä osin kuin se koskee Espanjan kuningaskunnan 757 968,97 euron suuruisia menoja

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Espanjan kuningaskunta vasta omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EUVL C 367, 14.12.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Australian Gold v. SMHV – Effect Management & Holding (HOT)

(Asia T-611/13) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Euroopan yhteisön nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Kuviomerkki HOT — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuuden puuttuminen — Erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan toinen virke — Liitännäisvalitus valituslautakunnassa — Asetuksen (EY) N:o 216/96 8 artiklan 3 kohta — Liitännäiskanne unionin yleisessä tuomioistuimessa — 2.5.1991 annettun työjärjestyksen 134 artiklan 3 kohta)

(2015/C 302/64)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Australian Gold LLC (Indianapolis, Indiana, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: A. Poch ja S. Hanne)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Effect Management & Holding GmbH (Vöcklabruck, Itävalta) (edustaja: asianajaja H. Pernez)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu SMHV:n neljännen valituslautakunnan 10.9.2013 tekemästä päätöksestä (asia R 1881/2012-4), joka koskee Australian Gold LLC:n ja Effect Management & Holding GmbH:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) *Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) neljännen valituslautakunnan 10.9.2013 tekemä päätös (asia R 1881/2012-4) kumotaan siltä osin kuin siinä jätettiin lausumatta Australian Gold LLC:n vaatimuksesta, joka koskee luokkaan 3 kuuluvia ”puhdistus-, kiillotus-, tahrannoitus- ja hiontavalmisteita” ja luokkaan 5 kuuluvia ”terveydenhoitotuotteita lääkinnälliseen käyttöön” ja siltä osin kuin siinä kumottiin mitättömyysoaston päätös ja muutettiin sitä luokkaan 3 kuuluvien ”hajuvesien, eteeristen öljyjen, kosmeettisten tuotteiden, muun muassa shampoiden, suihkugeelien, vartalovoiteiden, kasvovoiteiden” osalta.*
- 2) *Effect Management & Holding GmbH:n valituslautakunnassa tekemä valitus hylätään ”hajuvesien, eteeristen öljyjen, kosmeettisten tuotteiden, muun muassa shampoiden, suihkugeelien, vartalovoiteiden, kasvovoiteiden” osalta.*

- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) Effect Management & Holdingin esittämä muuttamista koskeva vaatimus hylätään.
- 5) Asianosaiset ja muut osapuolet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 24, 25.1.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.7.2015 – Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen v. SMHV (Lembergerland)

(Asia T-55/14) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin Lembergerland rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Maantieteellisen merkinnän sisältävä viinin tavaramerkki — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan j alakohta)

(2015/C 302/65)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen eG (Vaihingen an der Enz, Saksa) (edustaja: asianajaja H. Steffan)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: A. Poch)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse kanteesta, joka on nostettu SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 14.11.2013 tekemästä päätöksestä (asia R 566/2013-1), joka koskee sanamerkin Lembergerland rekisteröimistä yhteisön tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen eG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 78, 15.3.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – The Smiley Company v. SMHV – The Swatch Group Management Services (HAPPY TIME)

(Asia T-352/14) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin HAPPY TIME rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansainvälinen sanamerkki HAPPY HOURS — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2015/C 302/66)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: The Smiley Company SPRL (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat I.-M. Helbig, P. Hansmersmann ja S. Rengshausen)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: L. Rampini)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: The Swatch Group Management Services AG (Biel, Sveitsi)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 6.2.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 1497/2013-1), joka koskee The Swatch Group Management Services AG:n ja The Smiley Company SPRL:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) The Smiley Company SPRL veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 245, 28.7.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.7.2015 – Rouffaud v. EUH

(Asia T-457/14 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Sopimussuhteinen toimihenkilö — Sopimuksen uudelleenmäärittely — Kanteen ja valituksen vastaavuutta koskeva sääntö — Virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 91 artiklan 2 kohta)

(2015/C 302/67)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Thierry Rouffaud (Bryssel, Belgia) (edustajat: aluksi asianajajat M. de Abreu Caldas, D. de Abreu Caldas ja J.-N. Louis, sitten asianajajat J.-N. Louis ja N. de Montigny)

Muu osapuoli: Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) (asiamiehet: S. Marquardt ja M. Silva)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus, jossa vaaditaan Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (kolmas jaosto) 9.4.2014 antaman tuomion Rouffaud v. EUH (F-59/13, Kok. H., EU:F:2014:49) kumoamista

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (kolmas jaosto) 9.4.2014 antama tuomio Rouffaud v. EUH (F-59/13, Kok. H., EU:F:2014:49) kumotaan.
- 2) Asia palautetaan virkamiestuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 261, 11.8.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.7.2015 – Roland v. SMHV – Louboutin (punaisen värin sävy kengänpohjassa)

(Asia T-631/14) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Yhteisön tavaramerkkiä, joka muodostuu punaisen värin sävystä kengänpohjassa, koskeva hakemus — Aikaisempi kansainvälinen kuviomerkki my SHOES — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2015/C 302/68)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Roland SE (Essen, Saksa) (edustajat: asianajajat C. Onken ja O. Rauscher)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamiehet: S. Pétrequin ja A. Folliard-Monguiral)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Christian Louboutin (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja T. van Innis)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 28.5.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 1591/2013-1), joka koskee Roland SE:n ja Christian Louboutinin välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Roland SE veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 380, 27.10.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 15.6.2015 – Close ja Cegelec v. parlamentti

(Asia T-259/15 R)

(Väliuimet — Julkiset rakennusurakat — Tarjouspyyntömenettely — Energiakeskuksen rakentaminen — Tarjoajan tarjouksen hylkääminen ja päätös sopimuksen tekemisestä toisen tarjoajan kanssa — Täytäntöönpanon lykkäyspyyntö — Kiireellisyden puuttuminen)

(2015/C 302/69)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: SA Close (Harzé-Aywaille, Belgia) ja Cegelec (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat J.-M. Ridders ja J.-L. Teheux)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: M. Rantala, M. Mraz ja F. Poilvache)

Oikeudenkäynnin kohde

Hakemus, jossa vaaditaan lykkäämään sellaisen 19.3.2015 tehdyn päätöksen täytäntöönpanoa, jolla parlamentti hylkäsi tarjouksen, jonka kantajat olivat esittäneet ”Luxemburgin Konrad Adenauer -rakennuksen laajennus- ja perusparannushankkeen” urakan nro 73 (energiakeskus) julkiseen rakennusurakkaan liittyneen tarjouspyynnön INLO-D-UIPL-T-14-A04 perusteella, ja samana päivänä tehdyn sellaisen päätöksen täytäntöönpanoa, jolla päätettiin tehdä kyseinen sopimus toisen tarjoajan kanssa.

Määräysosa

- 1) *Välitoimihakemus hylätään.*
- 2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

Kanne 15.5.2015 – Klymenko v. neuvosto**(Asia T-245/15)**

(2015/C 302/70)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskova, Venäjä) (edustajat: barrister B. Kennelly, barrister J. Pobjoy ja solicitor R. Gherson)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 5.3.2015 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2015/364 (EUVL L 62, s. 25) ja Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 5.3.2015 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/357 (EUVL L 62, s. 1) siltä osin kuin niitä sovelletaan kantajaan
- vaihtoehtoisesti toteamaan, että 5.3.2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/119/YUTP (sellaisena kuin se on muutettuna) 1 artiklan 1 kohtaa ja 5.3.2014 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 208/2014 (sellaisena kuin se on muutettuna) 3 artiklan 1 kohtaa ei voida soveltaa kantajaa koskeville osin lainvastaisuuden vuoksi
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että neuvosto ei ole osoittanut asianmukaista oikeusperustaa neuvoston päätökselle (YUTP) 2015/364 (jäljempänä päätös) eikä neuvoston täytäntöönpanoasetukselle (EU) 2015/357 (jäljempänä asetus) (jäljempänä yhdessä riitautetut toimenpiteet). Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 29 artikla ei voi toimia päätöksen oikeusperustana, koska kantajaan kohdistetuissa moitteissa häntä ei yksilöity henkilöksi, joka on toiminut demokraattisen järjestelmän romuttamiseksi Ukrainassa tai vinyt Ukrainan kansalaisilta mahdollisuuden päästä osalliseksi maansa kestävästä kehityksestä (SEU 23 artiklassa ja SEU 21 artiklan 2 kohdan yleisissä määräyksissä tarkoitettulla tavalla). Päätöksen pätemättömyyden vuoksi neuvosto ei voinut tukeutua Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 215 artiklan 2 kohtaan antaakseen asetuksen.
2. Toisessa kanneperusteessaan kantaja väittää, että neuvosto on tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä katsoessaan, että ne kriteerit täyttyivät, joiden perusteella kantaja on lisätty 5.3.2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/119/YUTP (sellaisena kuin se on muutettuna) 1 artiklan 1 kohdassa ja 5.3.2014 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 208/2014 (sellaisena kuin se on muutettuna) 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon. Kantajaa vastaan ei ole vireillä rikosoikeudellisia menettelyjä, joiden syynä on ”julkisten varojen tai julkisen omaisuuden väärinkäyttö” ja ”julkisessa tehtävässä olevan henkilön aseman väärinkäyttö perusteettoman hyödyn tuottamiseksi henkilölle itselleen tai kolmannelle osapuolelle”.

3. Kolmannessa kanneperusteessaan kantaja väittää, että neuvosto on loukannut kantajan puolustautumisoikeuksia ja hyvän hallinnon periaatetta ja oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin. Neuvosto ei etenäkään ole tutkinut huolellisesti ja puolueettomasti sitä, olivatko syyt, joiden vuoksi katsottiin, että hänet on lisättävä kyseiseen luetteloon, perusteltuja niiden seikkojen valossa, joihin kantaja oli vedonnut tätä ennen.
4. Neljännessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että neuvosto ei ole noudattanut velvollisuuttaan esittää päteviä syitä sille, miksi se on päättänyt lisätä kantajan luetteloon.
5. Viidennessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että neuvosto on perusteettomasti ja suhteellisuusperiaatetta loukaten rikkinut kantajan perusoikeuksia, mukaan lukien hänen omistusoikeutensa ja maineensa suoja. Riidanalaisilla toimenpiteillä on kantajaan nähden laajakantoisia vaikutuksia niin hänen omaisuutensa kuin maailmanlaajuisen maineensa osalta. Neuvosto ei ole esittänyt näyttöä siitä, että hänen varojensa jäädyttäminen liittyisi mihinkään hyväksyttävään tavoitteeseen tai että se voitaisiin perustella sellaisella, eikä varsinkaan siitä, että se olisi oikeassa suhteessa tällaiseen tavoitteeseen nähden.
6. Kuudennessa kanneperusteessaan, johon on vedottu lainvastaisuuden toteamisen tueksi, kantaja väittää, että jos 5.3.2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/119/YUTP (sellaisena kuin se on muutettuna) 1 artiklan 1 kohtaa ja 5.3.2014 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 208/2014 (sellaisena kuin se on muutettuna) 3 artiklan 1 kohtaa on tulkittava toisessa kanneperusteessa esitettyjen väitteiden vastaisesti siten, että ne kattavat (a) minkä tahansa Ukrainan viranomaisen aloittaman tutkinnan siitä riippumatta, onko se johtanut tuomioistuinratkaisuun tai menettelyyn taikka onko sen lainmukaisuus selvitetty tai onko se kumottu, ja/tai (b) minkä tahansa ”julkisessa tehtävässä olevan henkilön aseman väärinkäytön perusteettoman hyödyn tuottamiseksi” siitä riippumatta, onko julkisia varoja väitetty käytetyn väärin, luetteloon lisäämisen kriteereille ei ole – kun otetaan huomioon näin laajan tulkinnan mielivaltaisuus – asianmukaista oikeusperustaa ja/tai että ne eivät ole oikeassa suhteessa kyseisen päätöksen ja asetuksen tavoitteisiin nähden, ja ne on siksi katsottava lainvastaisiksi.

Kanne 1.6.2015 – AlzChem v. komissio

(Asia T-284/15)

(2015/C 302/71)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: AlzChem AG (Trostberg, Saksa) (edustajat: solicitor P. Alexiadis sekä asianajajat A. Borsos ja I. Georgiopoulos)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi
- kumoamaan Slovakian NCHZ:n hyväksi toteuttamasta valtiontuesta SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan ja 108 artiklan 3 kohdan nojalla 15.10.2014 tehdyn komission päätöksen 2 artiklan
- velvoittamaan komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäisellä kanneperusteella väitetään, että komissio katsoi virheellisesti, ettei NCHZ:n toiminnan jatkaminen velkojainkokouksen päätöksellä merkinnyt SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

— Komissio teki kantajan mukaan oikeudellisen virheen ja ilmeisen arviointivirheen, koska se katsoi, ettei Novácké chemické závody, a.s. v konkurzelle (NCHZ) annettu mitään etua sillä, että sen toiminta pidettiin käynnissä velkojainkokouksen ja vakuusvelkojien päätöksen jälkeen. Komissio teki kantajan mukaan oikeudellisen virheen ja ilmeisen arviointivirheen myös, kun se katsoi, ettei valtiota voitu pitää vastuullisena velkojainkokouksen ja vakuusvelkojien päätöksestä jatkaa NCHZ:n toimintaa.

2) Toisella kanneperusteella väitetään komission laiminlyöneen SEUT 296 artiklan mukaisen perusteluvelvollisuutensa, kun otetaan huomioon valtion vastuu velkojainkokouksen ja vakuusvelkojien päätöksestä.

— Komissio ei kantajan mukaan esittänyt perusteluja sille, miksi Trenčínin tuomioistuin hyväksyi velkojainkokouksen ja vakuusvelkojien päätöksen. Komissio ei sen mukaan myöskään esittänyt perusteluja NCHZ:n toiminnan jatkamiseen Slovakian konkurssilainsäädännön perusteella liittyville vakuusvelkojien veto-oikeuksille.

Kanne 29.5.2015 – Syria Steel ja Al Buroj Trading v. neuvosto

(Asia T-285/15)

(2015/C 302/72)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Syria Steel SA (Homs, Syyria) ja Al Buroj Trading (Damaskos, Syyria) (edustajat: solicitor V. Davies ja T. Eicke, QC)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 31.5.2013 annetun neuvoston päätöksen 2013/255/YUTP (EUVL L 147, s. 14), sellaisena kuin se on muutettuna, ja/tai Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2013/255/YUTP täytäntöönpanosta 6.3.2015 annetun neuvoston täytäntöönpanopäätöksen (YUTP) 2015/383 (EUVL L 64, s. 41) siltä osin kuin ne koskevat kantajia

— kumoamaan Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 442/2011 kumoamisesta 18.1.2012 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 36/2012 (EUVL L 16, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, ja/tai Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 36/2012 täytäntöönpanosta 6.3.2015 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/375 (EUVL L 64, s. 10) siltä osin kuin ne koskevat kantajia

— velvoittamaan Euroopan unionin suorittamaan kantajille korvauksen

— velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisellä kanneperusteella väitetään, että kantajiin kohdistuvilta rajoittavilta toimenpiteiltä puuttuu oikeusperusta, ja/tai vedotaan ilmeiseen arviointivirheeseen siitä syystä, ettei kantajien ja sellaisten henkilöiden ja yhteisöjen, joihin unionin rajoittavat toimenpiteet pyritään kohdistamaan eli Syyrian hallinnolta etua saavat tai sitä kannattavat henkilöt ja yhteisöt, välillä ole rationaalista yhteyttä.
- 2) Toisella kanneperusteella väitetään, että riidanalaisilla neuvoston päätöksillä ja asetuksilla loukataan kantajien Euroopan perusoikeuskirjassa ja/tai Euroopan ihmisoikeussopimuksessa suojattuja perusoikeuksia, mukaan lukien kantajien oikeus hyvään hallintoon, niiden puolustautumisoikeudet, perusteluvelvollisuus ja syyttömyysolettama, oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, oikeus elinkeinonharjoittamiseen sekä omistusoikeus.

Kanne 28.5.2015 – KF v. EUSK

(Asia T-286/15)

(2015/C 302/73)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: KF (Berliini, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Kunst)

Vastaaja: Euroopan unionin satelliittikeskus (EUSK)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valituslautakunnan 26.1.2015 tekemän päätöksen, joka annettiin kantajalle tiedoksi 23.3.2015 ja jolla hylättiin kaksi kantajan valitusta. Kantaja vetoaa EUSK:n henkilöstösääntöjen⁽¹⁾ 28 artiklan 6 kohdan soveltumattomuuteen SEUT 277 artiklan nojalla
- kumoamaan EUSK:n 5.7.2013 tekemän nimenomaisen päätöksen, jolla hylättiin kantajan avustuspyyntö
- kumoamaan EUSK:n 5.7.2013 tekemän päätöksen pidättää kantaja virantoimituksesta ja aloittaa kurinpitomenettely, toissijaisesti tarkastamaan päätösten laillisuuden erottamispäätöksen kumoamisvaatimuksen yhteydessä
- kumoamaan EUSK:n 28.2.2014 tekemän erottamispäätöksen
- velvoittamaan EUSK:n korvaamaan kantajalle aineellinen vahinko, joka on aiheutunut palkkojen, etujen ja korvausten muodossa kantajan sopimuksen päättymiseen saakka, ja korvaamaan kantajalle hänen kärsimänsä aineeton vahinko, joka arvioidaan tällä hetkellä kohtuuden mukaan 500 000 euroksi
- velvoittamaan EUSK:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut 8 prosentin korkoineen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Kantaja vetoaa EUSK:n valituslautakunnan 26.1.2015 tekemää päätöstä koskevan kumoamiskanteen tueksi yhteen kanneperusteeseen, jonka mukaan kantajan oikeuksia tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin on loukattu.
 - Valituslautakunta jätti ottamatta huomioon suurimman osan kantajan aineellisista ja oikeudellisista perusteista, ja se käsittelee/tarkastelee tuskin yhtäkään monista kantajan perusoikeuksien loukkauksista.

- 2) EUSK:n 5.7.2013 tekemää nimenomaista päätöstä evätä EUSK:n henkilöstösääntöjen 2 artiklan 6 kohdan mukaisen avun antaminen koskevan kumoamiskanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen perusteeseen.
 - Ensimmäinen peruste, joka perustuu velvollisuuden antaa apua EUSK:n henkilöstösääntöjen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti ja kantajan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan mukaisen oikeuden loukkaamiseen.
 - Toinen peruste, joka perustuu EUSK:n henkilöstösääntöjen 12a artiklan rikkomiseen ja kantajan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan mukaisen oikeuden loukkaamiseen.

- 3) EUSK:n tekemää virantoimituksesta pidättämissä päätöstä ja sen päätöstä aloittaa kurinpitomenettely koskevan kumoamiskanteen tueksi kantaja vetoaa kolmeen perusteeseen.
 - Ensimmäinen peruste koskee puolueettomuuden periaatteen loukkaamista, kantajan oikeuden hyvään hallintotapaan loukkaamista ja harkintavallan väärinkäyttöä.
 - Toinen peruste koskee kantajan puolustautumisoikeuksien loukkaamista, EUSK:n henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 1 artiklan 1 kohdan ja 2 artiklan rikkomista ja harkintavallan väärinkäyttöä.
 - Kolmas peruste koskee syyttömyysolettaman loukkaamista.

- 4) EUSK:n 28.2.2014 tekemää erottamispäätöstä koskevan kumoamiskanteen tueksi kantaja vetoaa neljään perusteeseen.
 - Ensimmäinen peruste, joka koskee kantajan puolustautumisoikeuksien loukkaamista, EUSK:n henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 10 artiklan 1 kohdan rikkomista ja kantajan oikeutta hyvään hallintoon.
 - Toinen peruste, joka koskee puolueettomuusperiaatteen loukkaamista.
 - Kolmas peruste, joka koskee nimittävän viranomaisen perustelujen aineellisen paikkansapitävyyden toteamista koskevan velvollisuuden rikkomista sekä kantajan oikeuden luovuttaa tietoja osoittaakseen syyttömyytensä ja syyttömyysolettaman periaatteen loukkaamista.
 - Neljäs peruste, joka koskee harkintavallan väärinkäyttöä. Johtajan kertomuksessa ei mainita kantelun kohteena olevia seikkoja. Valituslautakunnan puheenjohtaja kieltäytyi perusteettomasti vaatimasta johtajaa määrittelemään ne erityiset teot, joista kantajaa moititaan.

⁽¹⁾ Euroopan unionin satelliittikeskuksen henkilöstösäännöistä 14.9.2009 tehty neuvoston päätös 2009/747/YUTP (EUVL L 276, s. 1).

Kanne 5.6.2015 – Arcelor Mittal Ruhrort v. komissio

(Asia T-294/15)

(2015/C 302/74)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Arcelor Mittal Ruhrort GmbH (Duisburg, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Janssen ja G. Engel)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 264 artiklan nojalla valtiontukea koskevassa asiassa SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Saksa, uusiutuviin energialähteisiin perustuvan sähköntuotannon edistäminen ja tätä koskevan lain nojalla energiavaltaisilta yrityksiltä perittävän maksun rajoittaminen – 25.11.2014 tehdyn komission päätöksen C(2014) 8786 final 1 artiklan ja 3 artiklan 1 kohdan;
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkomiseen

Kantaja väittää, ettei energiavaltaisilta yrityksiltä perittävän maksun rajoittaminen ole tukea, sillä valtion varoja ei ollut myönnetty eikä se ollut niistä luopunut. Energiavaltaisilta yrityksiltä perittävän maksun rajoittaminen ei myöskään ollut valikoivaa. Sillä ei vääristetä kilpailua eikä myöskään vaikuta kauppaan sisämarkkinoilla.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 108 artiklan 3 kohdan rikkomiseen

Jos kantajan käsityksen vastaisesti kyseessä olisi valtiontuki, vastaaja ei kantajan mukaan olisi saanut periä tukea takaisin SEUT 108 artiklan 3 kohdan nojalla. Energiavaltaisilta yrityksiltä perittävän maksun rajoittaminen ei ole uusi tuki, sillä vastaaja oli aikaisemmin jo vuonna 2002 sallinut sisällöltään olennaisin osin samanlaisen sääntelyn.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu joka perustuu SEUT 107 artiklan 3 kohdan rikkomiseen

Lisäksi kantaja väittää päätöksellä rikottavan SEUT 107 artiklan 3 kohtaa ja luottamuksensuojan periaatetta. Vastaaja ei näin ollen olisi saanut arvioida sen esittämiä tosiseikkoja vasta 28.6.2014 julkaistujen, vuosiin 2014–2012 liittyvien valtion ympäristönsuojelua ja energiatukea koskevien suuntaviivojen perusteella. Sen sijaan sen olisi pitänyt soveltaa vuonna 2008 julkaistuja suuntaviivoja. Viimeksi mainittujen perusteella vastaajan ei olisi pitänyt päätyä mihinkään muuhun lopputulokseen kuin että väitetty tuki soveltuu sisämarkkinoille.

- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu SEUT 108 artiklan 1 kohdan rikkomiseen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää lopuksi, että on rikkonut SEUT 108 artiklan 1 kohtaa ja loukannut oikeusvarmuuden periaatetta, koska se teki riidanalaisen päätöksen uusia tukia koskevassa menettelyssä. Koska vastaaja oli jo aikaisemmin vuonna 2002 antanut energiavaltaisia yrityksiä koskevan sääntelyn, sen olisi pitänyt tehdä riidanalainen päätös olemassa olevaa tukea eikä uutta tukea koskevassa menettelyssä.

Kanne 23.6.2015 – Deutsche Edelstahlwerke v. komissio

(Asia T-319/15)

(2015/C 302/75)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Deutsche Edelstahlwerke GmbH (Witten, Saksa) (edustajat: Rechtsanwalt H. Janssen ja Rechtsanwalt S. Altenschmidt)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 264 artiklan nojalla komission 25.11.2014 valtiontukimenettelystä SA.33995 (2013) (ex 2013/NN) – Saksa, tuki uusiutuvalla energialle ja alennetun uusiutuvia energialähteitä koskevaan lakiin perustuvan maksun [jäljempänä EEG-lisämaksu] perimistä suurilta energian kuluttajilta koskeva tuki antaman päätöksen C(2014) 8786 final,
- velvoittamaan kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen

Kantaja tuo esiin, että EEG-lisämaksun rajaaminen ei ole mikään tuki, koska siinä ei anneta valtion varoja ja koska niistä ei myöskään luovuta. EEG-lisämaksua ei myöskään ole rajattu valikoivasti. Se ei siis vääristä kilpailua eikä vaikuta kauppaan sisämarkkinoilla.

- 2) Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklan 3 kohdan rikkominen

Jos, toisin kuin kantaja väittää, kyseessä olisi valtiontuki, vastaajalla ei missään tapauksessa kantajan mukaan olisi ollut oikeutta vaatia takaisinmaksua SEUT 108 artiklan 3 kohdan nojalla. EEG-lisämaksun rajoittaminen ei nimittäin kantajan mukaan ole uusi valtiontuki siinä mielessä, että vastaaja oli jo hyväksynyt aikaisemman säännösten, jonka sisältö oli keskeisiltä osin sama, vuonna 2012.

3) Kolmas kanneperuste SEUT 107 artiklan 3 kohdan rikkominen

Kantajan mukaan mainittu päätös on vastoin SEUT 107 artiklan 3 kohtaa ja luottamuksensuojan periaatetta. Vastaajalla ei ole ollut oikeutta tarkastaa tosiseikkoja 28.6.2014 julkaistujen ympäristönsuojeluun ja energiaan liittyvistä valtioneuvoston päätöksillä 2014–2020 annettujen suuntaviivojen nojalla. Vastaajan olisi tullut sitä vastoin soveltaa vuonna 2008 julkaistuja suuntaviivoja. Vuoden 2008 kriteereiden perusteella vastaajan olisi pitänyt tulla siihen tulokseen, että väitetty valtiontuki on sopuoinnussa sisämarkkinoiden kanssa.

4) Neljäs kanneperuste: SEUT 108 artiklan 1 kohdan rikkominen ja oikeusvarmuuden periaate

Kantaja väittää myös, että vastaaja on rikkonut oikeusvarmuuden periaatetta ja SEUT 108 artiklan 1 kohtaa, kun se on tehnyt riidanalaisen päätöksen uutta valtiontukea koskevassa menettelyssä. Koska vastaaja oli hyväksynyt aikaisemman vuoden 2012 EEG-lisämaksua koskevan säännösten, sen olisi pitänyt tehdä päätös olemassa olevia tukia koskevassa menettelyssä eikä uusia valtiontukia koskevassa menettelyssä.

Kanne 30.6.2015 – Modas Cristal v. SMHV – Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama (KRISTAL)

(Asia T-345/15)

(2015/C 302/76)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Modas Cristal, SL (Santa Lucía, Espanja) (edustaja: asianajaja E. Manresa Medina)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama Anonin Sirketi (Denizli, Turkki)

Menettely SMHV:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Yhteisön kuviomerkki, joka sisältää sanan KRISTAL – Rekisteröintihakemus nro 10 574 473

SMHV:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n viidennen valituslautakunnan 24.4.2015 asiassa R 341/2014-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen sillä perusteella, että espanjalaisen tavaramerkin nro 2 569 089 MODAS CRISTAL käyttö luokkaan 35 kuuluvien palvelujen osalta on näytetty toteen ja sillä perusteella, että uusi tavaramerkkihakemus on yhteensoveltumaton espanjalaisten tavaramerkkien nro 2 569 089, MODAS CRISTAL, luokkaan 35 kuuluvien palvelujen osalta ja nro 2 763 821, home CRISTAL, luokkaan 24 kuuluvien tavaroiden osalta

— velvoittaa SMHV:n ja sen tueksi mahdollisesti esiintyvät väliintulijat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 18.6.2015 – Bank Tejarat v. neuvosto**(Asia T-346/15)**

(2015/C 302/77)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Bank Tejarat (Teheran, Iran) (edustajat: solicitor S. Zaiwalla, solicitor P. Reddy, solicitor A. Meskarian, M. Brindle, QC, ja barrister R. Blakeley)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 7.4.2015 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2015/556 (EUVL 2015 L 92, s. 101) kantajaa koskevin osin
- kumoamaan Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 7.4.2015 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/549 (EUVL 2015 L 92, s. 12) kantajaa koskevin osin
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 266 artiklan rikkomiseen
 - Riidanalaiset toimet rikkovat SEUT 266 artiklaa, koska neuvosto ei ole toteuttanut Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen tuomion T-176/12 noudattamiseksi tarvittavia toimenpiteitä.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu oikeusvoimaperiaatteen loukkaamiseen
 - Riidanalaiset toimet loukkaavat oikeusvoimaperiaatetta ja/tai oikeusvarmuuden periaatetta ja/tai tuomioistuinten päätösten lopullisuuden periaatetta.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu tehokkaan oikeussuojan periaatteen loukkaamiseen
 - Riidanalaisten toimien toteuttaminen loukkaa tehokkuusperiaatetta, tehokkaan oikeussuojan periaatetta sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artiklaan perustuvia kantajan oikeuksia, koska näillä toimilla tehdään unionin tuomioistuimen tuomio T-176/12 tehottomaksi.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen
 - Riidanalaiset toimet loukkaavat kantajan oikeutta hyvään hallintoon, koska neuvosto ei ole kohdellut kantajaa puolueettomasti eikä oikeudenmukaisesti.

- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu maineen kunnioittamisen ja omaisuudensuojan periaatteen loukkaamiseen
- Riidanalaiset toimet loukkaavat perusoikeuskirjan 7 ja 17 artiklaan ja/tai Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklaan ja saman sopimuksen ensimmäisen lisäpöytäkirjan 1 artiklaan sekä suhteellisuusperiaatteen perustuvia kantajan oikeuksia.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu perusteluvollisuuden laiminlyöntiin
- Neuvosto ei ole perustellut riidanalaisia toimia riittävästi, joten kantaja ei ole voinut vastata asianmukaisesti neuvoston väitteisiin.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen
- Nimeämisen aineelliset perusteet eivät ole missään tapauksessa täyttyneet ja neuvosto on tehnyt ilmeisen arviointivirheen toteuttaessaan riidanalaiset toimet, koska perusteluihin sisältyvät väitteet ovat vääriä eivätkä nimeämisperusteet täyty.

Kanne 4.7.2015 – ADR Center v. komissio

(Asia T-364/15)

(2015/C 302/78)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: ADR Center Srl (Rooma, Italia) (edustaja: asianajaja L. Tantalo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin:

- kumoaa komission 4.5.2015 tekemän päätöksen C(2015) 3117 final
- toissijaisesti, toteaa kaikki komission perusteettomiksi katsomat kustannukset tukikelpoisiksi
- velvoittaa vastaajan ja mahdolliset väliintulijat korvaamaan tästä menettelystä kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen vahvistaman määrän mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisen kanneperusteen mukaan riidanalainen päätös on kumottava sillä perusteella, että komissiolta puuttuu toimivalta antaa takaisinperintämääräys sopimusasioissa.
 2. Toisen kanneperusteen mukaan riidanalainen päätös on kumottava sillä perusteella, että päätös perustuu tosiseikkoja koskeviin virheisiin ja arviointivirheisiin.
 3. Kolmannen kanneperusteen mukaan riidanalainen päätös on kumottava sillä perusteella, että komissio ylitti toimivaltansa.
 4. Neljännen kanneperusteen mukaan riidanalainen päätös on kumottava sillä perusteella, että komissio laiminlöi perusteluvollisuutensa.
-

Kanne 10.7.2015 – Alcimos Consulting v. EKP

(Asia T-368/15)

(2015/C 302/79)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Alcimos Consulting SMPC (Ateena, Kreikka) (edustaja: asianajaja F. Rodolaki)*Vastaaja:* Euroopan keskuspankki**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan tutkittavaksi sen kannekirjelmän
- toteamaan Euroopan keskuspankin neuvoston 28.6.2015 ja 6.7.2015 tekemät päätökset pätemättömiksi ja toissijaisesti kumoamaan ne ja
- myöntämään kantajalle yhden euron suuruisen vahingonkorvauksen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan keskuspankki (EKP) rikkoi Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) perussäännön 14 artiklan 4 kohtaa, koska se, että EKP hylkäsi Kreikan keskuspankin pyynnön lisätä hätärahoituksena annettavaa maksuvalmiusapua (Emergency Liquidity Assistance, ELA) Kreikan pankeille, ei olisi ollut ristiriidassa EKPJ:n tavoitteiden ja tehtävien kanssa.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan EKP rikkoi SEU 4 ja 5 artiklaa, koska se toimi ultra vires, kun se hylkäsi Kreikan keskuspankin pyynnön.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan EKP otti huomioon poliittisia seikkoja ja rikkoi näin ollen SEUT 130 artiklaa, jossa määrätään EKP:n riippumattomuudesta.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan riidanalaiset EKP:n päätökset eivät ole suhteellisuusperiaatteen mukaisia, koska SEUT 127 artiklan 2 kohdassa määrätty maksujärjestelmien moitteettoman toiminnan edistäminen on yksi Eurojärjestelmän avulla toteutettavasta neljästä perustehtävästä, kun taas lisä-ELA:n myöntäminen Kreikan pankeille ja sen mahdollisesti vähäiset vaikutukset yhteisen rahapolitiikan täytäntöönpanoon olisivat häirinneet vähemmän EKP:n tavoitteita.

**Kanne 9.7.2015 – VM Vermögnés-Management v. SMHV – DAT Vermögensmanagement
(Vermögensmanufaktur)**

(Asia T-374/15)

(2015/C 302/80)

Oikeudenkäyntikieli: *saksa***Asianosaiset ja muut osapuolet***Kantaja:* VM Vermögnés-Management (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Dolde ja P. Homann)*Vastaaja:* Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* DAT Vermögensmanagement GmbH (Baldham, Saksa)

Menettely SMHV:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki ”Vermögensmanufaktur” – Yhteisön tavaramerkki nro 8 770 042

SMHV:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n viidennen valituslautakunnan 29.4.2015 asiassa R 418/2014-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklaa on rikottu
- asetuksen N:o 207/2009 76 artiklaa on rikottu
- asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu
- asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on rikottu.

Kanne 15.7.2015 – Loops v. SMHV (hammasharjan muoto)

(Asia T-385/15)

(2015/C 302/81)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Loops, LLC (Ferndale, Washington, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja T. Schmidpeter)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Menettely SMHV:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti kolmiulotteisen merkin osalta (hammasharjan muoto) – Rekisteröintihakemus nro 1 187 189

Riidanalainen päätös: SMHV:n toisen valituslautakunnan 30.4.2015 asiassa R 1917/2014-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- hyväksyy kansainvälisen rekisteröintinumeron 1 187 198 julkaisemisen haetuissa luokissa
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien valitusmenettelyssä aiheutuneet kulut.

Kanneperuste

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 17.7.2015 – Aldi v. SMHV – Società Cooperativa Agricola Cantina Sociale Tollo (ALDIANO)

(Asia T-391/15)

(2015/C 302/82)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen ja N. Bertram)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Società Cooperativa Agricola Cantina Sociale Tollo (Tollo, Italia)

Menettely SMHV:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröintiä koskevan hakemuksen kohteena oleva sanamerkki ALDIANO – Rekisteröintihakemus nro 10 942 274

SMHV:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n neljännen valituslautakunnan 13.5.2015 asiassa R 1612/2014-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 2 kohdan rikkominen.
-

Kanne 17.7.2015 – KPN v. komissio

(Asia T-394/15)

(2015/C 302/83)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: KPN (Den Haag, Alankomaat) (edustajat: lawyer J. de Pree ja lawyer C. van der Hoeven)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 10.10.2014 tehdyn komission päätöksen K (2014) 7241 lopullinen, jolla yrityskeskittymän todettiin soveltuvan yhteen sisämarkkinoiden ja ETA-sopimuksen kanssa (Asia M.7000–Liberty Global/Ziggo), ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen (EY) N:o 139/2004 ⁽¹⁾ 2 ja 8 artiklan rikkomiseen, koska komissio teki ilmeisen virheen arvioidessaan yrityskeskittymästä markkinoille aiheutuvia vertikaalisia vaikutuksia Premium Pay TV-urheilukanavien osalta.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 296 artiklan rikkomiseen, koska komissio ei esittänyt perusteluja sille, ettei se arvioinut mahdollisia vertikaalisia kilpailunvastaisia markkinoille aiheutuvia vaikutuksia Premium Pay TV-urheilukanavien osalta.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu asetuksen (EY) N:o 139/2004 2 ja 8 artiklan rikkomiseen, koska komissio teki ilmeisen virheen päätöksessä arvioidessaan herra Malonen asemaa ja vaikutusvaltaa samoilla markkinoilla toimivissa muissa yrityksissä.

⁽¹⁾ Yrityskeskittymien valvonnasta ("EY:n sulautuma-asetus") 20.1.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004 (EUVL L 24, s. 1).

Kanne 22.7.2015 – Herm. Sprenger v. SMHV – web2get (lenkkijalustimen muoto)

(Asia T-396/15)

(2015/C 302/84)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Herm. Sprenger GmbH & Co. KG (Iserlohn, Saksa) (edustaja: asianajaja V. Schiller)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: web2get GmbH & Co. KG (Dülmen, Saksa)

Menettely SMHV:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Kolmiulotteinen yhteisön tavaramerkki (lenkkijalustimen muoto) – Yhteisön tavaramerkki nro 1 599 620

SMHV:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 22.4.2015 asiassa R 520/2015-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- hylkää web2get GmbH & Co. KG -yhtiön vaatimuksen, joka koskee kantajan hallussa olevan yhteisön tavaramerkin nro 1 599 620 mitättömäksi julistamista
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohtaa sekä 7 artiklan 1 kohtaa on rikottu.
- Asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 2 kohtaa sekä 7 artiklan 3 kohtaa on rikottu.
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan e, i ja ii alakohtaa on rikottu.
- Asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 1 kohtaa on rikottu.
- Asetuksen N:o 207/2009 77 artiklan 1 kohtaa on rikottu.

Kanne 17.7.2015 – PAL-Bullermann v. SMHV – Symaga (PAL)

(Asia T-397/15)

(2015/C 302/85)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: PAL-Bullermann GmbH (Friesoythe-Markhausen, Saksa) (edustaja: asianajaja J. Eberhardt)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Symaga, SA (Villarta de San Juan, Espanja)

Menettely SMHV:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan PAL – Yhteisön tavaramerkki nro 690 750

SMHV:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 7.5.2015 asiassa R 1626/2014-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen siten, että menettämishakemus hyväksytään kokonaisuudessaan
- velvoittaa vastaajan ja muun osapuolen valituslautakunnassa korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on rikottu
 - Asetuksen N:o 2868/95 22 säännön 3 kohdan 4 alakohtaa on rikottu.
-

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Kanne 9.7.2015 – ZZ v. EUH

(Asia F-101/15)

(2015/C 302/86)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustajat: asianajajat J.-N. Louis ja N. de Montigny)

Vastaaja: Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH)

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Sen EUH:n päätöksen kumoaminen, jossa päätettiin olla ylentämättä kantajaa palkkaluokkaan AD13 vuoden 2014 ylennysmenettelyssä

Vaatimukset

- on kumottava 29.10.2014 tehty päätös, jossa vahvistetaan luettelo virkamiehistä, jotka ylennettiin vuoden 2014 ylennysmenettelyssä, siltä osin kuin kantajan nimi ei sisälly luetteloon
- on veloitettava EUH korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 9.7.2015 – ZZ v. ETSK

(Asia F-102/15)

(2015/C 302/87)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustajat: asianajajat L. Levi ja A. Tymen)

Vastaaja: Euroopan talous- ja sosiaalikomitea

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Niiden ETSK:n päätösten kumoaminen, joissa hylättiin kantajan esittämä asiakirjoihin tutustumista koskeva pyyntö, ja henkisen kärsimyksen korvaaminen

Vaatimukset

- on kumottava 10.9.2014 ja 19.11.2014 tehdyt päätökset, joissa hylättiin kantajan 12.6.2014 tekemä asiakirjoihin tutustumista koskeva pyyntö, jota oli täydennetty pyynnöillä 23.9., 20.10. ja 30.10.2014
 - on kumottava 27.3.2015 tehty päätös, joka vastaanotettiin 31.3.2015 ja jossa hylättiin kantajan 1.12.2014 tekemä valitus
 - on määrättävä korvauksena kantajalle henkisestä kärsimyksestä summa, joka on arvioitu 10 000 euroksi
 - on veloitettava ETSK korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
-

Kanne 17.7.2015 – ZZ v. komissio**(Asia F-104/15)**

(2015/C 302/88)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* ZZ (edustaja: asianajaja F. Moyses)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Oikeusriidan kohde ja kuvaus**

Sen päätöksen kumoaminen, jossa kantajalle päätettiin olla myöntämättä perhe-eläkettä

Vaatimukset

- on kumottava 24.9.2014 ja 10.4.2015 tehdyt päätökset
 - on veloitettava komissio korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI